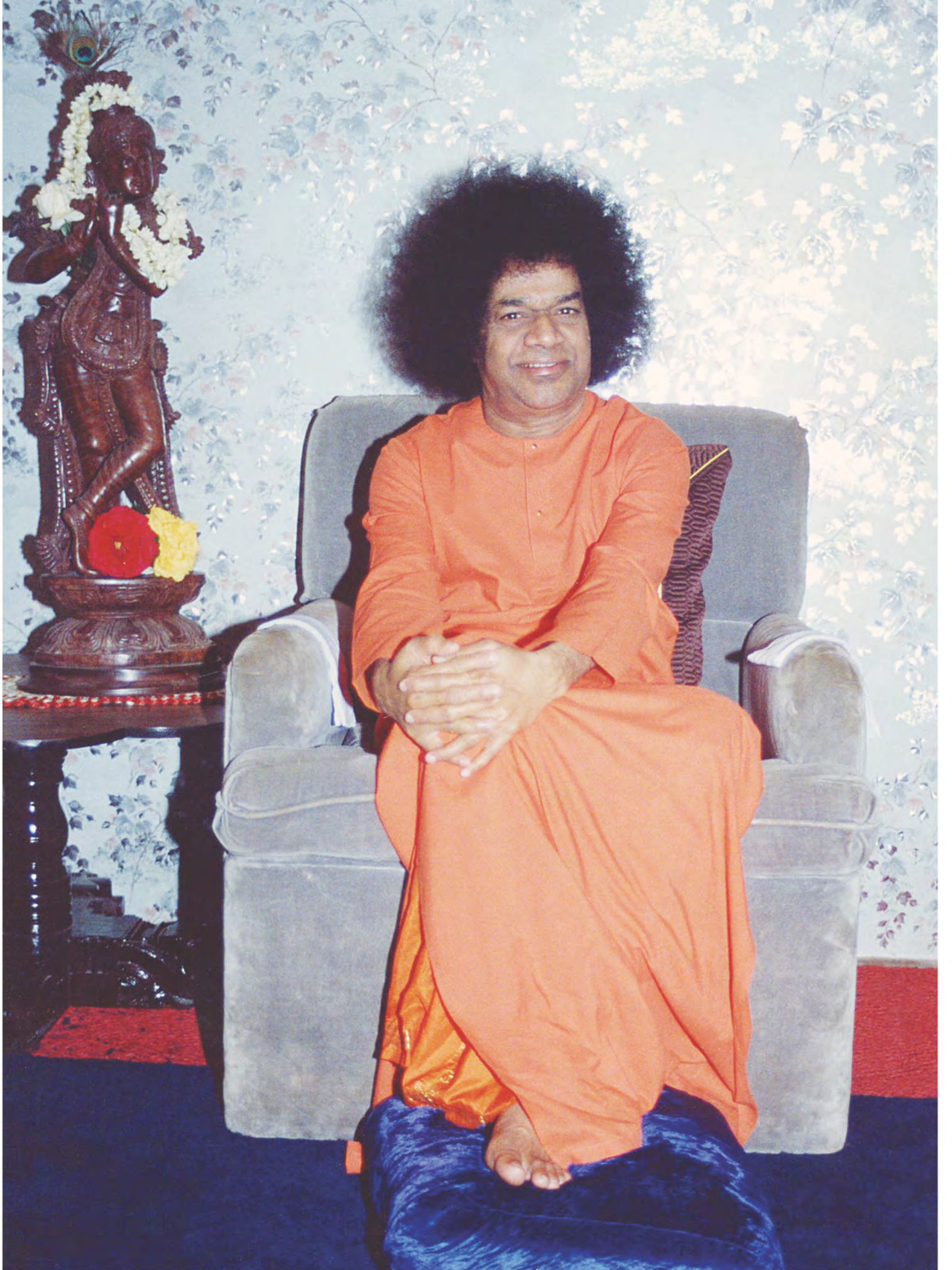

సనాతన సారథి

సెప్టెంబరు 2015

‘అవజానన్తి మాం మూఢా మానుషీం తను మాశ్రితమ్’

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 58
సంచిక 9

సెప్టెంబరు 2015

ప్రచురణ తేదీ
ఆగస్టు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	6
3. జ్ఞాన స్వరూపుడే గణపతి	అవతారవాణి	10
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (23వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	12
5. శ్రీకృష్ణావతార తత్వము	అవతారవాణి	15
6. జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట (చివరి భాగం)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	18
7. మాతృవందనం	చంద్రమౌళి రమాదేవి	20
8. బాలల పెన్నిధి బాలవికాస్	డా॥ లావణ్య సరస్వతి	23
9. జ్ఞాపకాల పందిరి (46వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	25
10. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (51వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	29
11. "...పితా త్వమేవ"	వసంతభాను	33
12. విదేశాల్లోని సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు	సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్	35
13. నీ ప్రేమే మా శక్తి, ముక్తి సాయికృష్ణా!	సాయి శ్రీనివాస్	37
14. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	38
15. వేషానికి తగిన ప్రవర్తన	చిన్నకథ	41

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) **STD: 08555** **ISD CODE: 0091-8555**

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రకృత చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

“శ్రీరాముడు నిండు సభలో శివ ధనుర్భంగము గావించి పోటీలో ఉత్తీర్ణుడైనప్పుడు జనకుడు, “రామా! ఇదం సీతా మమ పుత్రీ.... ఇదిగో, నా కుమార్తె సీతను నీకిచ్చి వివాహం చేయాలనుకుంటున్నాను” అన్నాడు. కాని, రాముడు తల ఎత్తి చూడలేదు. తన తల్లిదండ్రుల అనుమతి లేకుండా వివాహానికి అంగీకరించనన్నాడు. ‘మేము నలుగురం ఒకే సమయంలో పుట్టాము. కాబట్టి, ఉపనయనముగాని, వివాహముగాని మా నలుగురికీ ఒకే సమయంలో జరగాలి’ అని భావించాడు. కానీ, ఈనాటి యువకులు అలా కాదు; ‘ఎంగేజిమెంట్’ అయిన తక్షణమే ఇద్దరూ కలసి సినిమాలకు వెళతారు. ఇది మంచి పద్ధతి కాదు. వివాహం జరిగేంతవరకు సీత బయటికే రాలేదు; రాములు ఆమెను చూడలేదు. విశ్వామిత్రుడు చెప్పిన తరువాత తల్లిదండ్రులు మిథిలకు వచ్చిన తరువాత వారి అంగీకారముతోనే రాముడు వివాహానికి ఒప్పుకున్నాడు” అంటూ ధర్మస్వరూపుడైన శ్రీరాముని గుణశీలములను వర్ణించారు, భగవాన్. జనక మహారాజు ఆహ్వానమును పురస్కరించుకొని దశరథమహారాజు కుటుంబ సమేతంగా, మంత్రులు, పురోహితులు, పరివారము వెంటరాగా అయోధ్య అంతా తరలి వచ్చినదా అన్నట్లు మిథిలాపురికి చేరుకున్న ఆనందకరమైన సన్నివేశమును కళ్ళకు కడుతుంది, “రామకథారస వాహిని” (19వ భాగం).

విద్యార్థులు పరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణులవుతూ పైక్లాసులకు పోవడానికి ప్రయత్నిస్తారుకాని ఎప్పుడూ ఒకటే క్లాసులో చదవడానికి ఇష్టపడరు కదా! అదేరీతిగా భక్తులు ఎంతకాలమైనా సాకార ఆరాధనలోనే నిలిచిపోకుండా క్రమక్రమంగా నిరాకార తత్త్వమును చేరుకోవాలి. వినాయక ప్రతిమలను మూడు రోజులో లేక పది రోజులో ఆరాధన చేసిన తరువాత నిమజ్జనం చేయడంలో గల అంతరార్థమిదే, అని భగవాన్ ఒకానొక సందర్భంలో విద్యార్థులకు వివరించారు. అద్వైత దర్శనం జ్ఞానం. అట్టి “జ్ఞాన స్వరూపుడే గణపతి”

ఒక గ్రామంలో ప్రవేశిస్తూ ఒక ఋషి తనకు ఎదురైన కలరా దేవతను, “ఎంతమందిని తీసికెళుతున్నావమ్మా?” అని ప్రశ్నించగా, “పదిమందిని” అని చెప్తుంది. “మరి యాభైమందిదాకా మరణించారని విన్నానే!” అన్న ఆయన మాటకు సమాధానంగా, “నేను పొట్టన పెట్టుకున్నది పదిమందినే. మిగిలిన నలభైమంది భయంచేత మరణించారు” అంటుంది. మానసికాందోళనలే అనారోగ్య హేతువులని వివరిస్తూ భగవాన్ చెప్పిన చిన్నకథ ఇది. వైద్యులిచ్చే విటమిన్ టాబ్లెట్లు రక్తహీనత అనే వ్యాధిని పోగొట్టునట్లు విటమిన్ ‘జి’ మానసికాందోళనలనే వ్యాధిని పోగొడుతుంది, అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “అరోగ్య ప్రదాయి శ్రీసత్యసాయి” (23వ భాగం)

“పుష్పమువై నీవుంటే తుమ్మెదలం మేమవుతాము. అనంత గగనమే నీవైతే చుక్కలమై వెలుగొందుతాము. వర సముద్రుడవే నీవైతే వాహినులమై నీలో ఐక్యమవుతాం. మహావృక్షమే నీవైతే వల్లికలమై నిన్నుల్లుకుపోతాం” అన్న గోపికల ప్రార్థన ఆ నందనందనునిపై వారికి గల అనన్య భక్తికి అద్దం పడుతుంది. “నేను భక్తులకు భక్తుణ్ణి” అన్నారు భగవాన్. అందుకు ఈ అవతారంలోనే కాదు, కృష్ణావతారంలోనూ పలు నిదర్శనాలను చూపించారు. పరమ భక్తుల పాదధూళియే తన ‘శిరోవేదన’ను నివారించ గల దివ్యౌషధమన్నాడు ఆనాడు కృష్ణ పరమాత్మ. మరి వారి దృష్టిలో ఎవరు భక్తులు? స్వామి ఆజ్ఞను నిస్సంకోచంగా పాలించడమే నిజ భక్తుల లక్షణమని, కృష్ణ తృప్తి ఎంతగా బలపడుతుందో విషయ తృప్తి అంతగా సడలిపోతుందన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “శ్రీకృష్ణావతార తత్త్వము”

కోతిని అరికట్టాలంటే ఏమి చేయాలి? ఒక స్తంభాన్ని పాతి, “ఎక్కు తిమ్మన్నా, దిగు తిమ్మన్నా.....” అంటూ దానికి విశ్రాంతి లేకుండా పనిపెట్టాలి. అదేవిధంగా, మనస్సును అరికట్టాలంటే దానిని నాసికముయొక్క ‘గేటు’ దగ్గర వాచ్మన్గా పెట్టి ఎవరు లోపలికి పోతున్నారో, ఎవరు బయటికి వస్తున్నారో గమనించుమని చెప్పాలి.

‘సో’ (దైవత్వం) లోపలికి పోతున్నది. ‘హం’ (అహంకారం) బయటికి వస్తున్నది. ఈవిధమైన పనిపెట్టకపోతే మనస్సు పిచ్చికోతిమాదిరి తయారైపోతుంది” అని హెచ్చరించారు, భగవాన్. మనస్సును అరికట్టడానికి మరో సులువైన మార్గాన్ని కూడా సూచించారు. అదే నిరంతర నామస్మరణ. “మీ హృదయాన్ని ముట్టడించి పీడించే రాజస తామస గుణములనే హిరణ్యకశిపుని పాలిట భగవన్నామము నృసింహావతారము” అని సెలవిచ్చారు. మనస్సు ఆడించే తైతక్కలాటనుండి విముక్తి పొందే మార్గాన్ని తెలియ జేస్తుంది, “జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట” (చివరి భాగం)

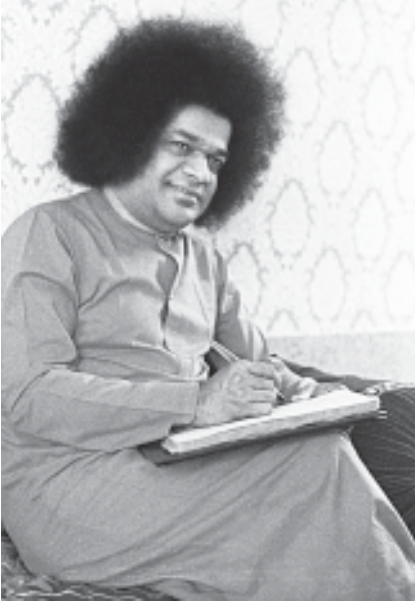
“అమ్మయటన్న మాట పరమాత్ముడొనర్చిన శబ్ద సృష్టిలో కమ్మదనాల మూట” అన్నారో కవి. సూర్యునిలోని వెచ్చదనం, వెన్నెలలోని ఆహ్లాదం, వెన్నలోని మృదుత్వం, తేనెలోని మాధుర్యం, పువ్వులోని పరిమళం, పసిపాప నవ్వులోని అమాయకత్వం, తరులలోని త్యాగం, రురులలోని చైతన్యం, భూదేవిలోని సహనం వీటన్నింటినీ కలబోసి విధాత సృష్టించిన అమృతమూర్తి అమ్మ. మానవాళి నడత తీర్చిదిద్దే అవతార పురుషుడు సహితం అమ్మ సహాయంతో నడక నేర్చుకోవలసిందే! అసలు ధర్మస్థాపన మిషన్తో యుగయుగాలలో భగవంతుడు అవతరించడం కూడా అమ్మ లాలనలోని మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదించడానికే కాబోలు! “కౌసల్య సతి శుక్తి గర్భమౌటను కదా రాముడు దేవుడై రమణ గాంచె.... ఈశ్వరాంబా సాధ్వి ఎత్తి పెంచుట కదా సత్య నారాయణుడు విశ్వఖ్యాతి గాంచె” అన్న యుగావతారి దివ్యవాక్కులను స్ఫురణకు తెస్తుంది, “మాతృవందనం”

“ప్రేమ లేకయున్న క్షేమంబు లేదయా... సేవ చేయని నరుడు బాగుపడడు” అని సృష్టం చేశారు భగవాన్. “ముక్కు మూసుకొని ‘సోహం, సోహం’ అని జపిస్తూ కూర్చొమ్మనటం సాయి సిద్ధాంతం కాదు, ‘సాధకుడా! లేచి నడుం కట్టు, సమాజసేవలో ప్రవేశించు’ అని బోధించడమే సాయి సిద్ధాంతం” అని ఉద్ఘాటించారు. మానవాళిని ప్రేమ, సేవ అనే రెక్కలు తొడిగి ఉద్ధరించడానికి శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థను స్థాపించారు. ‘నా జీవితమే నా సందేశం’ అని నినదిస్తూ తాము ముందుండి సేవలు చేస్తూ చేయిస్తూ

సాయి భక్తులను సుశిక్షితులైన సేవాయోధులుగా తీర్చిదిద్దారు. “అహల్యవంటి రాయి, రామపాదము రెండూ చేరినప్పుడే శాపవిమోచనం. అదేరీతిగా సత్యసాయి వంటి ప్రభువు, సాయి భక్తులవంటి సేవకులు చేరినప్పుడు ఎన్ని కష్టాలైనా నివారణ కాగలవు” అని ఉద్ఘాటించారు. వారి దివ్యమార్గదర్శకత్వంలో ఈనాడు సత్యసాయి సేవాసంస్థలు నిస్వార్థ సేవానిరతికి సిసలైన నెలవులుగా కీర్తిగడించాయి. ఆధ్యాత్మిక ఉత్సవాలు జరిగినా, ప్రకృతి ప్రకోపించినా ఎక్కడ ఏ సమయంలో ఎవరికి ఏ సేవలు అవసరమైనా సాయి భక్తులు ముందుంటారు, క్రమశిక్షణతో సేవ లందిస్తారు అనేది జగమెరిగిన సత్యం. అందుకు మరో దృష్టాంతం ఇటీవల వైభవంగా జరిగిన గోదావరి మహాపుష్కరాలు. ఉరకలెత్తే గోదావరితో పోటీపడుతూ మన సేవాదళంనుండి ఉప్పొంగుతూ ప్రవహించిన శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమప్రవాహం పుష్కర యాత్రికులను సేదదీర్చిన వైనం స్ఫూర్తిదాయకం, చిరస్మరణీయం. ఆ వివరాలనందిస్తుంది, “జ్ఞాపకాల పందిరి” (46వ భాగం)

‘ఆపద మొక్కులు సంపద మరుపులు’ అన్నట్లు భక్తుడే భగవంతుని మరచిపోతాడు కానీ, భగవంతుడు ఏనాడూ తన భక్తుణ్ణి మరువడు, అని ఉద్ఘాటించారు భగవాన్. చాలాకాలం తరువాత మళ్ళీ తమ దర్శనార్థం వచ్చిన ఒక వృద్ధ భక్తురాలిని చూసి స్వామి, “ఏమి! ఇంతకాలానికి నీకు మళ్ళీ పుట్టపర్తి రోడ్లు కనిపించాయా?” అంటూ పలకరించారు. “మీరు ఈ లోకంలోకి రావడం ఆ లోకేశ్వరుణ్ణి చేరుకోవడానికే! ఆ విషయం మరచి మీరు దారిప్రక్కన సత్రాలలో పొద్దుపుచ్చకండి. మీ దృష్టి ఎప్పుడు తనవైపు మరలుతుందా అని భగవంతుడుకూడా ఎదురు చూస్తూంటాడు. దారితప్పిన లేగదూడకోసం ఎదురుచూసే గోమాతవంటివాడు ప్రభువు” అని ప్రవచించారు, భగవాన్. అయితే, కేవలం ఎదురు చూడడమే కాదు, యోగ్యత గలవారిని ఊహింప శక్యంకానిరీతిలో తమ వద్దకు రప్పించుకొని అనుగ్రహించే ‘మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ మన స్వామి. ‘రెక్కలోచ్చిన కళ్ళజోడు’ వారి సర్వవ్యాపకత్వానికి అద్దంపడుతుంది.

- స॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోక్తార్థోనో వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 19వ భాగం)

వృద్ధుడైనప్పటికీ దశరథ మహారాజు మిథిలాపుర బ్రాహ్మణులకు, మంత్రులకు దేవతలుగా తేజోవంతుడుగా కనిపించెను. అంతియేగాక అతని ప్రసన్న వదనమును చూడగనే బ్రాహ్మణులకు, మంత్రులకు ఎట్టి జంకూ లేక పవిత్ర హృదయముతో నమస్కృతులు చేసి, “మహారాజా! మేము మిథిలాపతి జనక మహారాజు దూతలము. మా మహారాజు స్నేహపూర్వకముగా తమ కుశలమును, రాజ్యక్షేమమును అడిగి తెలుసుకొమ్మన్నారు. మహారాజా! తమకు అతి ప్రధానమైన విషయమును విన్నవించుటకు విశ్వామిత్ర మహర్షి అనుమతితోను శతానందోపాధ్యాయులవారి సమ్మతితోను మా మహారాజు మమ్ముల నిచ్చటికి పంపడమైనది” అని వినయముతో, రాజ గౌరవముతోను విన్నవించుకొనుచున్న మంత్రులను జూచి దశరథ మహారాజు ప్రశాంత వదనముచే చిరునవ్వులు ఉట్టిపడ, “బ్రాహ్మణోత్తములారా!

మంత్రులారా! అయోధ్యా పరిపాలనలో ఎట్టి లోటునూ లేక అగ్నిహోత్రాది సత్కర్మలకు ఎట్టి అవాంతరములూ కలుగక, ప్రజాక్షేమమున కెట్టి కొరత లేక, ధార్మిక ఆధ్యాత్మిక మార్గముల కెట్టి ఇబ్బందులూ కలుగక సుక్షేమముగా కాలమును గడుపుచున్నారు. మిథిలాపతి, రాజ్యాధిపతియైన జనకుల కుశలములను, ప్రజా క్షేమములను అగ్నిహోత్రాది సత్కర్మాచరణ దీక్షను వినగోరుదును. ఎట్టి సందియమూ నొందక వచ్చిన కారణములను తెలుపవచ్చును. విషయమును వినగోరుచున్నా న”ని మృదుమధుర వాక్యములతో అనుమతి ఇవ్వగనే మంత్రులు బ్రాహ్మణులకు సైగ చేసిరి.

అంత ప్రధాన పురోహితుడు లేచి, “మహాప్రభూ! మా మహారాజగు జనక భూపతి తమ కూతురగు సీతాదేవికి పరాక్రమమే ఓలియని ప్రతిజ్ఞ చేయడము, అనేకమంది రాజకుమారులు వచ్చి నిర్వీర్యులై విఫలమైపోవడము తమకు తెలిసిన విషయమే అయి ఉండవచ్చును. తమ పుత్రులు రామలక్ష్మణులు విశ్వామిత్ర మహర్షి వెంట దైవికముగా మా రాజధాని నగరానికి మా మహారాజు చేస్తున్న యజ్ఞమును చూడగోరి రావడము, తమ జ్యేష్ఠకుమారుడు, మహా వీరుడు అగు రాముడు సీతాదేవిని సాధించడము జరిగినది.

మహారాజా! ఏమని చెప్పుదుము! మహర్షులూ, రాజర్షులూ, రారాజులు, చూస్తూండగా మహాపరాక్రమవంతుడు రాముడు, శివధనుస్సును పట్టుకొని లేవనెత్తి ఎక్కుపెట్టెను. అంతియేకాక, అతిబరువైన, కొన్ని బారువులు తూకముగల ఆ శివధనుస్సును ఆ మహావీరుడు రెండు ముక్కలుగా

అవలీలగ త్రుంచివేసెను. సీతాదేవికి పరాక్రమమే ఓలి అయినందువలన రామునకు సీతాదేవిని ఇచ్చి పెండ్లి చేయుటకు అక్కడ చేరిన ఋషులూ, మహారాజుగారు నిశ్చయించిరి. అందుకు తమ అనుమతిని బడయుటకై తమకు స్వాగతము తెలుపుటకై బంధుమిత్రులతో, ఉపాధ్యాయులతో, పురోహితులతో, మంత్రులతో, సపరివారముతో మిథిలాపురికి ఆహ్వానించుటకై స్వయముగా మేమే వచ్చితిమి. మీ

దర్శనము చేశాము. మా మహారాజు తన కూతురైన సీతాదేవికి వివాహము చేయదలచెను. ఈ విషయమును మనవి చేయుటకై మమ్ములను మా మహారాజు తమ చెంతకు పంపిరి” అని చేతులు కట్టుకొని నిలుచున్న మంత్రులను, బ్రాహ్మణులను చూచి దశరథుడు, హృదయమున బాగుగ ఆలోచించి, మారుమాటాడక వసిష్ఠవామదేవాది మహాఋషులను పిలిపించెను. బ్రాహ్మణోత్తములను రప్పించెను. వారందరూ చేరిన తదుపరి మరొకసారి మిథిలాపుర బ్రాహ్మణులతో విషయమును చెప్పించెను. పూర్తిగ వినిన తరువాత వారల అభిప్రాయములను తెలిసికొన గోరి, దశరథుడు వసిష్ఠులవారికి నమస్కరించి, వారి అంగీకారమును తెలుపగోరెను.

అంత వసిష్ఠ వామదేవాదులు, “శుభం, శుభం” అని అమితోత్సాహంతో, “ఇందులకింకను యోచించెద రెండుకు! మిథిలాపుర ప్రయాణమునకు సర్వసిద్ధము గావించుడ”ని జవాబు చెప్పిరి. మంత్రులు గంతులు వేసిరి. క్షణంలో అయోధ్యానగరమంతయూ, అంతః పురమంతయూ రామకల్యాణ విషయము వ్యాపించెను. పుర జనులు “జై, జై” లు చెప్పిరి. పరివారము ప్రయాణమునకు సర్వసిద్ధము గావించిరి. పట్టు

పీతాంబరములు, ఆభరణములు, బహుమతులూ మితిమీరునట్లు సిద్ధపరచిరి. రథములు నింపిరి. రాజు కులగురువులైన వసిష్ఠుడు, పండితులు, బ్రాహ్మణోత్తములు, మంత్రులు వారివారి రథములు వారు అలంకరించిరి. అయోధ్య కదలివచ్చుచున్నదా అన్నట్లు అందరూ ప్రయాణమైనవారే. అందరికీ అన్నివిధాల దశరథుడు ఏర్పాట్లు చేయించెను. వాయు వేగముతో గుఱ్ఱములుకూడనూ

అమిత ఉత్సాహముతో అలనటన్నది ఎరుగక పరుగెత్త జొచ్చెను. రెండు రాత్రులు, రెండు పగళ్ళూ ప్రయాణమై మూడవ రాత్రికి మిథిలాపుర సింహద్వారమును ప్రవేశింపగనే, జనక మహారాజు స్వాగతము చెప్పెను. మంత్రులను, పురోహితులనూ, మహాఋషులనూ తగినరీతుల సత్కరించెను. ఆ రాత్రి వారు పూర్తిగ విశ్రాంతి తీసికొనుటకై తగిన ఏర్పాట్లుచేసి వారికి తగిన వసతి గృహములు ఏర్పరచిరి.

తెల్లవారగనే, దశరథ మహారాజు ఋత్విజులూ, బంధువులూ, మంత్రులూ మొదలయినవారలను పిలిపించెను. ఏ నిమిషమున హాజరు కావలెనో సర్వులూ సంసిద్ధులై యుండవలెనని హెచ్చరించెను. ఇంతలో జనక మహారాజు, దశరథ మహారాజు విడిది గృహమునకు వచ్చి వెంటబెట్టుకొని యజ్ఞవాటికకు గొనిపోయెను. గురువులకూ, మంత్రులకూ, మహారాజునకు, పరివారమునకు వారివారి హోదాలకు తగినట్లు ఆ యజ్ఞ వాటికపై ఆసనములను అమర్చి యుంచిరి. అక్కడందరూ ఆసీనులైయుండ, జనక మహారాజు దశరథ మహారాజునకు స్వాగతమును తెలుపుతూ, “మహారాజా! మా భాగ్యమా అన్నట్లు తాము మహర్షులతో బ్రాహ్మణోత్తములతో పరివారంతో

మిథిలాపురము రావడము మా పుణ్యపరిపాకమని భావించుచున్నాను. తమ పుత్రుని పరాక్రమ విజయములకు తాము మనసారా సంతోషించితిరన్నది వేరు చెప్పనక్కరలేదు. అమిత పరాక్రమవంతులు పుట్టిన రఘువంశమువారితో ఇప్పుడు వియ్యము అందబోతున్నాను. ఇప్పుడు నా వంశము మరింత పూజనీయము కాబోవుచున్నది. ఇది మా పూర్వీకుల పుణ్యఫలమనే భావించును. మహారాజా! రేపటితో మేము సంకల్పించిన యజ్ఞము సమాప్తము అయిపోవుచున్నది. మహర్షుల సమ్మతితో సీతారాముల వివాహము చేయదలంచితిని. తమ అనుజ్ఞ బడయగోరుచున్నానని జనకుడు తెలుపగనే దశరథ మహారాజు పట్టలేని ఆనందములో చిరునవ్వులు ఒలికిపోవ, “రాజా! తాము దాతలు. దానము దాత వశమని పెద్దలు తెలుపుదురు. అందువలన తాము ఎప్పుడు ఏది ఇస్తామంటే అప్పుడు అది పుచ్చుకొనుటకు సంసిద్ధులమైయున్నాము” అన్నారు.

దశరథ మహారాజు ఇంత చమత్కారముతో తియ్యని మాటలతో హృదయములు కరుగునట్లు మాట్లాడుటచేత జనకుడు పట్టలేని ఆనందముతో ఉప్పొంగిపోయెను. అంత రామలక్ష్మణులు, విశ్వామిత్రులతో వచ్చి తండ్రికి, వసిష్ఠ వామదేవాది మహర్షులకు నమస్కరించిరి. దశరథుడు కన్నులు కాయలు కాచినట్లు ఇరువురు పుత్రులనూ దగ్గరకు తీసుకొని శిరస్సులను ముద్దాడి, భుజములపై చేతులు వేసుకొని వక్షస్థలమునకు తనివితీర బిగించుకొని పడుచున్న ఆనందమును చేరిన బ్రాహ్మణులూ, మంత్రులూ చూచి దశరథునకు గల పుత్ర వాత్సల్యమునకు తన్మయులయిరి, ఆశ్చర్యపడిరి.

దశరథ మహారాజు పుత్రులతో ముచ్చటలాడుచూ అయోధ్య వదిలినది లగాయతు విశ్వామిత్ర మహర్షి యాగసంరక్షణ విశేషములు, తదుపరి మిథిలాపురికి

విచ్చేసిన వివరములూ రామలక్ష్మణులు చెప్పుచుండ వసిష్ఠవామదేవాది మహాముఖులతో, భరత శత్రుఘ్ను సుమంతాదులతో కూడి దశరథుడు అత్యంత ఆనందముతో వినుచూ ఆ రాత్రి గడిపెను. ఇటు జనక మహారాజు వివాహ ప్రయత్నములలో నిమగ్నుడైనాడు.

తెల్లవారినది. జనక మహారాజు తమ ప్రధాన పురోహితుడైన శతానందుణ్ణి రప్పించి వివాహ సంబంధమైన విషయమును కొంత ఆలోచించవలెనని వినయముతో ప్రార్థించినాడు. అంత శతానందుడు, “మహారాజా! నేడే యజ్ఞము పూర్తి అయినది. రెండు మూడు దినములలో ముహూర్తములు మంచివిగనే యున్నవి. తాము అనుమతించిన నేను వివరింతునని తెలుపగనే, జనక మహారాజు చేతులుకట్టి, “స్వామీ! నిన్నటి రాత్రి దశరథ మహారాజు అనుజ్ఞ పొందగలిగితిని, ఇది నా భాగ్యము. అయితే, నా అనుంగు తమ్ముడైన కుశధ్వజుడు ఇక్కడ లేడు. మన యజ్ఞమునకు సంబంధించిన సామగ్రులు తగిన రీతుల అందించుటలో అతి శ్రమపడెను. అతను లేక ఈ మంగళకార్యమును చేయుటకు నా మనస్సొప్పకున్నది. ఈ వేడుకలలో అతనుకూడనూ భాగము వహించ వలసియున్నది. కాన నా తమ్ముని రప్పించుటకు తగిన ఏర్పాట్లు చేసితిని. అతను వచ్చిన తదుపరి లగ్నము నిర్ణయించుట మంచిది” అని ప్రార్థింపగనే, శతానందుడు, ‘మంచిది, మంచిది అమితానందమ’ ని వెల్లిపోయెను.

జనకుడు నాలుగు వైపులా దూతలను పంపి అతి శీఘ్రముగా తన తమ్ముని తోడ్కొని రమ్మనెను. అతి వేగముతో పయనించు గుఱ్ఱములపై అనుకొన్న కాలమునకంటే అతి శీఘ్రముగ సాంకాస్య పట్టణము చేరుకొనిరి. కుశధ్వజ మహారాజునకు మిథిలాపుర వృత్తాంతమంతయూ వివరముగా తెలియజెప్పిరి. అంత కుశధ్వజుడు పట్టరాని ఆనందముతో సపరివారముగా

కానుకలను కావలసినన్ని రథముపై నుంచుకొని రాత్రికిరాత్రి బయలుదేరి మిథిలాపురము చేరుకొనిరి. నిమిషములు లెక్కించుచున్న జనకుడు తన తమ్ముని చూడగనే అతనిని కౌగిలించుకొని ఆనందించెను. కుశధ్వజుడు అన్నగారికి నమస్కరించి, తదుపరి శతానందునికి నమస్కరించి, ఉన్నతాసనములపై మువ్వరూ కూర్చొనినారు. అన్నదమ్ములు ఇరువురూ అన్నివిధములా ఆలోచనలు జరిపిరి. ఒక నిర్ణయమునకు వచ్చినతోడనే, శ్రేష్ఠుడైన సుధామనుని పిలిపించి, “మంత్రి! నీవు వెంటనే వెళ్లి దశరథ మహారాజులవారి మంత్రివర్గమును, పురోహితులతో,

గురువులతో, ఇంకనూ వారలకు ప్రధానులయిన వారలను సగౌరవముగా ప్రార్థించి ఇక్కడికి తోడ్కొని రమ్ము” అని ఆజ్ఞ చేసెను.

సుధామనుడు తగినవారలను చేర్చుకొని రథమును తీసుకొని దశరథ మహారాజుగారి విడిదికి చేరి జనక మహారాజుగారి అభిప్రాయమును దశరథ మహారాజునకు విన్నవించి వినయవిధేయతలతో వారిని ఆహ్వానించిరి. సిద్ధముగనే యున్న దశరథ మహారాజు గురువులతో, మంత్రులతో, పురోహితులతో బయలుదేరి జనక మహారాజు దర్బారు హాలుకు చేరిరి.

(సశేషం)

ఎవరికి ఎవరూ ఏమీ కారు

ఈ జీవనయాత్రలో మీరందరూ తోటి ప్రయాణికులు. భార్య, భర్త, పిల్లలు, బంధువులు, స్నేహితులు - ఈ బంధాలన్నీ మీ ప్రయాణ సౌకర్యానికి మీరు ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. ఈ ఆస్తిపాస్తులుకానీ, ఈ బంధువులుకానీ మీ వెంట రారు. ఈ ప్రయాణంలో ఎవరి కర్మానుసారం వాళ్ళు జీవించి ఎవరి స్టేషన్‌లో వాళ్ళు దిగిపోతారు. తిరిగి చూడరు. ‘నాది, నా వాళ్ళు’ అనేది మిథ్య. ఈ బంధుత్వాలు, ఆస్తిపాస్తులు, మమకారాలు మరణంతో సమాప్తం. మీ వెంట వచ్చేది ఈ పాపపుణ్య ఫలాలే. అవే మీ వచ్చే జన్మకి విత్తనాలు. బాగా జ్ఞాపకముంచుకోండి. ఎవళ్ళూ నీవాళ్ళు కారు. ఒక్క భగవంతుడే నీవాడు. వీళ్ళందరూ నీ శరీరానికే బంధువులు. నువ్వు దేహానికి కావు, నీవు ఆత్మస్వరూపుడవు. ఆత్మకి బంధువు ఒక్కడే, పరమాత్మ. నీ పిల్లలు చిరకాలం సుఖ శాంతులతో ఉండాలని వాళ్ళకు డబ్బు మూట కట్టి ఇస్తావు. ఆ డబ్బుకి వాళ్ళ పూర్వ జన్మ కర్మ ఫలం నుంచి రక్షించే శక్తి లేదు. నువ్వు కూడబెట్టి ఇచ్చిన ధనంకంటే నువ్వు చేసిన దాన ధర్మముల ఫలములు వాళ్ళకి వెయ్యి రెట్లు రక్షణ కల్పిస్తాయి. దాన ధర్మాలవల్ల కలిగిన ఫలములు దైవం నీకందించే ప్రసాదం. నీ కష్టార్థితమే నీ వంశానికి రక్ష. నీది దుష్టార్థితమైతే నీ వంశాన్ని కష్టాలపాలు చేస్తుంది. అశాంతికి గురిచేస్తుంది. ఎన్నో వంశ చరిత్రలు ఈ సత్యాన్ని ఋజువు చేశాయి. నీ సంపాదన నీ జీవిత కాలంలోనే దాన ధర్మాలకు వినియోగించు.

- బాబా

సనాతన సారథి, సెప్టెంబరు 2015

గణపతి అనగా గణములకు అధిపతి. దశేంద్రియములకు, పంచభూతములకు, పంచకోశములకు అధిపతి గణపతి. సిద్ధి, బుద్ధి - ఈ రెండింటికీ నాయకుడు వినాయకుడు. కనుక, మీకు సిద్ధి, బుద్ధి ప్రాప్తించాలంటే వినాయకుణ్ణి ప్రార్థించాలి. మీ తెలివితేటలను సద్వినియోగ పరచినప్పుడే మీరు వినాయకుణ్ణి పూజించినవారవుతారు. మీ తెలివితేటలను దుర్వినియోగం చేయగూడదు. దుస్సంగానికి దూరంగా ఉండాలి. దుస్సంగంలో చేరితే మీలో ఉన్న పవిత్రమైన భావములు నిర్మూలమైపోతాయి. కైక మంథర మాటలను వినడం చేత తన స్వంత కుమారుడైన భరతుని కన్న మిన్నగా తాను ప్రేమించిన రాముణ్ణి అరణ్యానికి పంపింది. మంథర మాటలచేత ఆమె బుద్ధిలో మార్పు కలిగింది. అనగా, సంగదోషముచేత బుద్ధి దోషము ఏర్పడుతుంది. బుద్ధి దోషము కలిగినప్పుడు సత్యం అసత్యంగా, అసత్యం సత్యంగా గోచరిస్తుంది.

కనుకనే, నేను పిల్లలకు చెబుతుంటాను - ఇతరులతో ఎక్కువగా కలవకండి అని. “త్యజ దుర్జన సంసర్గం” దుస్సంగానికి దూరంగా ఉండాలి. సత్సంగంలో చేరాలి. అహోరాత్రములు పుణ్యకార్యముల నాచరించాలి. నిత్యానిత్య విషయ పరిశీలన చేయాలి.

ఏనుగు చాలా తెలివైనది. కనుకనే ‘గజ తెలివి’ అనే పదము వాడుకలోకి వచ్చింది. వినాయకుడు మహాబుద్ధిశాలియని, గొప్ప తెలివితేటలు గలవాడని

అవతారవాణి:

జ్ఞానస్వరూపుడే గణపతి

నిరూపించడానికే అతనికి ఏనుగు ముఖం పెట్టబడింది. బుద్ధి స్వరూపుడే గణపతి, మేధాశక్తి స్వరూపుడే గణపతి, జ్ఞాన స్వరూపుడే గణపతి, సత్య స్వరూపుడే గణపతి. అతను చెప్పినదే సత్యము, అతను చేసినదే ధర్మము. అతని వాక్యమును శిరసావహించడమే మానవుని కర్తవ్యము. కానీ, ఈనాటి మానవుడు తన మేధాశక్తి చాలా గొప్పదని విజ్ఞప్తిపరుస్తున్నాడు. ఇది ఎప్పుడు గొప్పదవుతుంది? ఆ మేధాశక్తిని ‘స్కిల్’ (Skill) చేసినప్పుడే, అది గొప్పది అవుతుంది. అప్పుడే జీవితంలో చక్కని ‘బ్యాలెన్సు’ ఏర్పడుతుంది. కానీ, ఈ కలి ప్రభావంచేత మానవుడు తన మేధాశక్తిని ‘కిల్’ (Kill) చేస్తున్నాడు. అనగా, దానిని దుర్వినియోగం చేస్తున్నాడు. అందుచేత తన జీవితంలో ‘బ్యాలెన్సు’ తప్పిపోయి మానవునిలో బుద్ధి దోషము ఏర్పడింది. తనకు తోచినదే సత్యమని, తాను చేసినదే ధర్మమని భావిస్తున్నాడు.

గమ్య నిర్దేశకుడు విఘ్నేశ్వరుడు

విఘ్నేశ్వరుడు అంటే సర్వ విఘ్నములను దూరము చేసేవాడని అర్థము. ఎట్టి విఘ్నములూ సంభవించకుండా కార్యమును జయప్రదం కావించుమని ప్రార్థిస్తారు. అయితే, ఎట్టి కార్యములు అవిఘ్నముగా జరగాలి? ఎట్టి కార్యములకు విఘ్నములు సంభవించాలి? పవిత్ర

కార్యములకు, పరిశుద్ధమైన భావములతోకూడిన మానవత్వంలోని ధర్మార్థకామమోక్షములనే పురుషార్థముల యందు అవిఘ్నత చేకూర్చవలసిందిగా ప్రార్థించవచ్చు. కానీ అన్యాయ అక్రమ అనాచార అసత్య మార్గములలో మాత్రం అన్నీ విఘ్నములే సంభవించాలి. కనుక, మీరు కోరే కోరికలయందు మంచి, చెడు విచక్షణ చేసి ఆ విఘ్నేశ్వరుని అనుగ్రహానికి పాత్రులు కావాలి.

విఘ్నేశ్వరునికి మరొక పేరు గజాననుడు. 'గ' అనగా గమ్యము, 'జ' అనగా జన్మము. జన్మమును ప్రసాదించి. గమ్యమును నిరూపింపజేసేవాడు గజాననుడు. ఈనాటి మానవుడు గమ్యాన్ని మరుస్తున్నాడు. గమ్యమును గుర్తించడానికి పుట్టినాము కానీ, జన్మను జన్మగానే అనుభవించడానికి పుట్టలేదు. మానవుని జీవితమంతా ఏదో ఒక లక్ష్యాన్ని అనుసరించుకొనే ఉంటుంది. అయితే లక్ష్యాన్ని మాత్రమే గుర్తుంచుకొంటున్నాము, లక్ష్య సాధనను మరచిపోతున్నాము. సాధనే అతి ప్రధానమైనది. సాధనను లక్ష్యమున పెట్టుకొని ప్రయాణం చేసినప్పుడు గమ్యము చేరగలము. కేవలము లక్ష్యాన్ని మాత్రమే దృష్టియందుంచుకొని, లక్ష్యసాధన సాగించకపోతే గమ్యాన్ని చేరలేము. అన్నం తిని ఆకలి తీర్చుకోవడానికి అన్నం తయారుచేసే విధానంలో ఆరితేరి ఉండాలి. ఆకలిని తీర్చే అన్నం తయారు చేసుకోవలసిన విధానం తెలియకపోతే ఆకలి ఎట్లా తీరుతుంది?! అదేవిధంగా దైవాన్ని చేరాలి అనే లక్ష్యం మనలో ఉన్నది. కానీ ఏరీతిగా తయారైతే దైవాన్ని పొందగలమనే విచారణ మనం చేయడం లేదు.

ప్రేమస్వరూపులారా! వినాయక చవితి అనగా వినాయకుని పుట్టిన దినమని అనుకుంటున్నారు. కానీ, అతనికి చావు లేదు, పుట్టుక లేదు. అది, అంత్యములు లేవు. అలాంటి విఘ్నేశ్వరునకు ఇది పుట్టిన దినమని భావించడం పొరపాటు. భారతీయుల పర్వదినములన్నీ పవిత్రమైన అంతరార్థంతో కూడినవి. పాయసమును వండుకొని భుజించినంతమాత్రాన అది పర్వదిన మవుతుందా?! భగవత్తత్వానికి ప్రాధాన్యత ఇచ్చిన దినమే పర్వదినము. మీ ఇంటికి పాత తోరణాలు తీసివేసి పచ్చని

క్రొత్త తోరణాలు కట్టినట్లుగా, పాత వస్త్రాలను త్యజించి నూతన వస్త్రాలను ధరించినట్లుగా, మీరు పాత, రోత గుణాలను త్యజించి పవిత్రమైన నూతన గుణాలను అలవర్చుకోవాలి. ఆదర్శవంతమైన జీవితాన్ని గడపాలి.

దైవార్చితం చేయవలసినవి

దైవవాక్యాన్ని ఉల్లంఘించినవానికి పతనం తప్పదు. దైవం లేదనే భావం మీ హృదయంలో ఆవిర్భవించ కూడదు. మీరు ఉన్నారంటే దైవం ఉన్నట్లే. ఏ రూపముగానైనా కొలువవచ్చు, ఏ పేరుతోనైనా పిలువ వచ్చు. “ఏక ప్రభు కే అనేక నామ్”, రూపనామములు వేర్వేరుగాని, దైవం ఒక్కడే. అతడు నాయకుడు లేని వినాయకుడు. అతడే మీ నాయకుడు. అట్టి దైవాన్ని విశ్వసించి మీ జీవితాన్ని సార్థకం గావించుకోండి. వినాయకునికి మీరు అర్పితం చేయవలసింది ఏమిటి? “పత్రం, పుష్పం, ఫలం, తోయం” అన్నారు. ఏ బిల్వ పత్రమో, తులసీ పత్రమో కాదు మీరు అర్పితం చేయవలసింది. పత్రమనగా దేహమే. ఈ పత్రము ఎప్పుడు రాలిపోతుందో! కనుక, ఈ దేహాన్ని నమ్ముకోరాదు. దీనిని భగవంతునికి అర్పితం గావించాలి. పుష్పమనగా హృదయ పుష్పం. అది వాడిపోయేది కాదు, ఎండిపోయేది కాదు, రాలిపోయేది కాదు. ఫలమనగా జామపండ్, మామిడి పండ్, అరటిపండ్ కాదు. ఫలమనగా మనస్సే. తోయమనగా ఆనందభాష్పములే. ఈ నాల్గింటినీ భగవదర్పితం గావించాలి. దీనివల్ల మీకు నయాపైసా ఖర్చు లేదు; ఎట్టి శ్రమ కూడా ఉండదు. కానీ, వీటిని అర్పితం చేయకుండా మీరు భౌతికమైన ఫలములను భగవంతునికి చూపుతున్నారు. చూపేది దేవునికి, మేపేది దేహానికి! ఇదేమి అర్పితం మీరే చెప్పండి. ఒక్కతూరి మీ దేహమును, హృదయమును, మనస్సును భగవంతునికి అర్పితం చేసిన తరువాత మధ్యమధ్య సంశయాలు, సందేహాలు రాకూడదు. అదే నిజమైన అర్పితం. అట్టి అర్పిత భావంతో, ఆరాధనతో మీ జీవితాన్ని సార్థకం గావించుకోండి.

(వినాయక చవితి దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(23వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

కృష్ణ నామము, కృష్ణ నాదము, కృష్ణ వాణి, కృష్ణుడు ప్రత్యేకము కాదు. మనయొక్క దేహమే దేవాలయము. మన హృదయములో దైవచింతనను చేసినప్పుడు మాత్రమే మన దేహము దేవాలయము అవుతుంది. ఆ చింతన లేకపోతే అది భవనముగా మాత్రమే మిగిలిపోయి క్రమముగా శిథిలమైపోతుంది; అనామకమైపోతుంది. ఎక్కడికో దేవాలయమునకు మనము పోనవసరము లేదు. భగవంతుని నామము ఉచ్చరించినంతసేపు మనయొక్క దేహమే దేవాలయము.

“ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే సమవేతా యుయుత్సవః
మామకాః పాణ్డవాశ్చైవ కి మకుర్వత సంజయ”

అని భగవద్గీతలో ప్రథమ శ్లోకము. దేహమే ధర్మక్షేత్రము. పుట్టిన సమయములో నిర్మలమై, నిరహంకారమై ఎట్టి కోరికలూ లేకుండా పవిత్రముగా ఉంటుంది కనుక ధర్మక్షేత్రముగా పోల్చుకున్నారు. ఇది పెరుగుతూ పెరుగుతూ ఆహారము మారినకొలదీ, అభిరుచులు అభివృద్ధి అవుతున్నకొలదీ, సహవాస దోష ప్రభావములవలన, రాగద్వేషాదులు అధికమై ఈ దేహము కురుక్షేత్రముగా మారిపోతుంది. ఈ దేహములో ప్రవృత్తి, నివృత్తి లక్షణాలు చేరి నిత్యం పోరాడుతూనే ఉంటాయి. తత్ఫలితమే అనారోగ్యానికి కారణభూతమవుతుంది. ద్వేషముచేత ద్వేషమూ, అసూయచేత అసూయా, క్రోధముచేత క్రోధమూ అభివృద్ధి అయి, మానవ శరీరాన్ని రోగగ్రస్థము చేస్తాయి. అందుకే సాత్వికాహారము, సజ్జన సాంగత్యము, సద్గ్రంథ పఠనము, సత్సంగ ప్రభావమూ మనుష్యులను ఆరోగ్యవంతులుగా తీర్చిదిద్దుతుంది, అంటారు స్వామి.

శారీరక మానసిక ఆరోగ్యములు ఒకదానిపై ఒకటి ఆధారపడి ఉంటాయి. మానసిక ప్రశాంతతే శారీరక ఆరోగ్యాన్ని వృద్ధి చేస్తుంది. మంచి ఆరోగ్యాన్ని సొంతం చేసుకోవాలంటే, మనసులోని భావాలనూ, సంకల్పాలనూ, వికారాలనూ ఎప్పటికప్పుడు పరిశీలిస్తూ, సరిదిద్దుకుంటూ ఉండాలి. నరజన్మ దుర్లభమైనది. ఎంతో అమూల్యమైనది. కానీ ఈ శరీరం క్షణ భంగురమైనది. అందుకే జీవించిన ప్రతి క్షణాన్నీ ఆధ్యాత్మిక సరళిలో అర్థవంతంగా మలచుకోవాలి. అందుకే శరీరాన్ని పరిశుభ్రంగానూ, ఆరోగ్యవంతంగానూ సరిదిద్దుకోవాలి. వాత, పిత్త, కఫ

దోషములే అనారోగ్యానికి కారణము. గుణత్రయ దోషములే మనోరుగ్మతలకు మూలం. సద్గుణాలను సక్రమంగా పాటించినట్లయితే మానసిక శారీరక ఆరోగ్యములు కాపాడుకోవడం సుసాధ్యమంటారు, మన స్వామి.

సద్గుణములు కలిగి ఉండాలి. సుఖదుఃఖములలో సమత్వాన్ని పాటించాలి. సేవాభావమును పెంచుకోవాలి. ప్రేమతత్వాన్ని పంచి ఇవ్వాలి. మనస్సును భగవంతునిపైన కేంద్రీకృతము చేయాలి. అప్పుడు అనేక రోగములు నివారణ అవుతాయి. అంతేగాని, అనవసరమైన ఆలోచనలతో, లేనిపోని ఆందోళనలతో ఉద్రిక్తతను పెంచుకుంటే అనారోగ్యం పాలవడం తప్పదు. కొందరు లేని రోగాలను ఆపాదించుకుంటూ, ఉన్న రోగాలను పెద్దవి చేసుకుంటూ మృత్యు భయంతో తల్లడిల్లిపోతుంటారు. ముసలివాడిననీ, అశక్తుడిననీ, రోగిష్టివాడిననీ పిచ్చి ఆలోచనలతో రోజులు లెక్కపెడుతూ ఉంటారు. ఉత్సాహమే స్వర్గం, నిస్పృహయే నరకం. ఎప్పుడూ ఏదో ఒక పని చేస్తూ ఉంటే, భారాన్నంతా భగవంతునిపై వేసి నిశ్చింతగా ఉండగలిగితే, మృత్యువును ప్రశాంతంగా ఎదుర్కొనగలుగుతావు అంటూ కేవలం చావడానికే నువ్వు పుట్టలేదనీ, మరణం ఆసన్నమయ్యేలోగా ఎన్నో మంచి పనులు చేయాలనీ, ఈ శరీరంలో ఉన్న దైవాన్ని గుర్తించి సుస్థిరపరచే ప్రయత్నంలో, ఆరోగ్య విషయంలో అప్రమత్తంగా ఉండాలనీ స్వామి ఎప్పటికప్పుడు మనలను హెచ్చరిస్తూనే ఉన్నారు. ఆరోగ్యపరంగా, ఆహారపరంగా స్వామి విసుగూ విరామం లేకుండా సర్వదా మనలను కాపాడుకునే ప్రయత్నాలను చేస్తూనే ఉన్నారు:

“భగవంతునికి శరణాగతుడవైనచో అన్నియునూ సక్రమంగా జరుగుతాయి. నామస్మరణయే అద్భుతమైన టానిక్కు. అది అనారోగ్యమును దూరం చేస్తుంది. శ్రమించి పనిచేయగా లభించెడి ప్రతిఫలముతో తృప్తిగా ఉండు. ఇతరులకు సేవచేసి అందరికీ ఆనందాన్ని కలుగజేయి. అంతకుమించిన పుష్టికరమైన టానిక్కులు మరేవీ లేవు. దైవానుగ్రహముమీదనే

ఆధారపడి ఉంటే రోగ విముక్తుడను కాగలను అనే నిర్ణయాన్ని ఈ క్షణం నుండి అమలు పరచుకో. మందులపైనకాక మాధవునిపైన నమ్మకాన్ని పెంచుకో. రామనామాన్ని మించిన మందు లేదు. మనసుకు సరియైన పోషణ లేకపోవడంచేతనే అనేక రోగములు కలుగుతున్నాయి. అంతేగాని శరీర మూలమున కాదు. విటమిన్ లోపం గురించి డాక్టర్లు చెబుతూ ఉంటారు. నేను విటమిన్ ‘జి’ లోపమని చెబుతాను. ‘జి’ అంటే గాడ్. భగవంతుని వైభవాన్నీ, విభూతినీ కీర్తిస్తూ దైవనామాన్ని స్మరించుమని నేను సిఫారసు చేస్తాను. ఇదియే విటమిన్ ‘జి’. ఇదే సకల రోగాలకు సరియైన మందు. క్రమబద్ధమైన జీవితమూ మరియు ఆహార నియమాలూ మూడింట రెండొంతుల రోగాలను నయం చేస్తాయి. మందులు కేవలం ఒక వంతు మాత్రమే నయం చేస్తాయి. ఉన్నదానితో తృప్తిచెందుటే సినలైన టానిక్కు”

ఆరోగ్యమునకు కేవలం ఔషధములే ప్రధానము కాదు; మంచి మాటలు, మంచి నడత, మంచి చూపులు, మంచి తలంపులు, మంచి వినికిడి అవసరము. ఇవే దేహానికి అమృతతత్వము నందించే టానిక్కులు. దుర్భావములూ, దుశ్చింతలూ హృదయములో నింపుకొని ఎన్ని విలువైన ఔషధములు సేవించినప్పటికీ రోగ నివారణ కాదు. ఏ డాక్టర్లూ చిక్కకపోయినప్పటికీ సద్గుణములను అనుభవించి, సదాచారములను ఆచరించి, సచ్చింతనలను సంకల్పించుకుంటే అవి మనకు సరైన ఆరోగ్యాన్ని అందివ్వడమేగాక ఆత్మానందాన్ని కూడా చేకూరుస్తాయి. ఆత్మసందర్శనాన్నికూడా కలిగిస్తాయి. నిత్యం ఓంకారం, సుప్రభాతం, నగర సంకీర్తనలు సక్రమంగా అనుసరిస్తే, అవి మెదడుకు మంచి టానిక్కులుగా పనిచేస్తాయి.

ఆధ్యాత్మికపరమైన అవగాహనా, అనుసరణా, పురోగతి అందరికీ అంత సులభంగా సాధ్యం కావు కనుక, అవి సాధనవలననే సంప్రాప్తిస్తాయి కనుక, అంచెలంచెలుగానే సుసాధ్యాలు కనుక, అందుకు మార్గాన్ని

సుగమం చెయ్యగల ఆరోగ్య పరిరక్షణ, శారీరక పరిశుభ్రత, సమతుల సాత్వికాహార భక్షణ, మొదలైనవి కూడా అతి ముఖ్యమైన అంశాలు కనుకనే వాటిని గురించి తరచుగా ప్రస్తావిస్తూ ఉంటారు, స్వామి.

“నేను ఈ శరీరాన్ని” అన్న భావన వస్తే అది రకరకాల రుచికరమైన పదార్థాలను కోరుకుంటుంది. బ్రతకడానికే తినాలిగాని, తినడానికి బ్రతకగూడదు. అతిగా తినేవారు తమోగుణాన్ని ప్రదర్శిస్తారు. భోజనానికి కొద్ది గంటల ముందు, తరువాత కాచి చల్లార్చిన నీటిని త్రాగాలి. రోజంతా ఏదో ఒక పనిలో విరామం లేకుండా ఉండాలి. అందువలన ఆహారం బాగా జీర్ణమవుతుంది. భోజనానికి ముందు కరకరా ఆకలి వెయ్యాలి.

“మాటలయందూ, తిండియందూ కూడను రెండు విధాలుగా నీ నాలుకను అదుపులో పెట్టుకో. అప్పుడే నీ ఆరోగ్యం బాగుపడి మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. ఆహారాన్ని, పానీయాలనూ, దైవార్చితం చేసి, ఆ తరువాతే ప్రసాద రూపంగా మితంగా గ్రహించగలిగితే ఎటువంటి దోషాలూ ఉండవు.”

ఇలాగే ప్రతి నిత్యమూ, ప్రతి విషయాన్నీ ఆరోగ్య ప్రదంగా మలచి మనకు అనుగ్రహిస్తుంటారు, స్వామి.

శారీరక, మానసిక సమతూకాన్ని భంగపరచే మత్తు పదార్థాలను వేటివైనా తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాలి. మద్యపానానికి అలవాటుపడిన మనిషి ఒక భయంకరమైన

వ్యాధిగ్రస్తుడు. ఎప్పుడైనా అతడు త్రాగుడు మానినా, ఎన్నో సమస్యలు ఉత్పన్నమై, తిరిగి త్రాగేదాకా నిలువనివ్వడు. వణుకు, భయాందోళనలూ, నిద్రలేమి, సందిప్రేలాపనలు అతని శారీరక మానసిక స్థితిని తీవ్రంగా దెబ్బతీస్తాయి. అతని ఆలోచనలన్నీ త్రాగుడుపైనే కేంద్రీకృతమై నికృష్టమైపోతాయి. అతని కుటుంబ వ్యవస్థ కూడా సమూలంగా నాశనమైపోతుంది. దివ్యాత్మస్వరూపులుగా మనల్ని రూపొందించిన స్వామి మనలో ఎటువంటి బలహీనతలనూ ఏమాత్రమూ సహించలేరు.

మత్తుపదార్థాలు, మాంస భక్షణ ఆరోగ్యాన్ని ఎంతగా దిగజారుస్తాయో! సిగరెట్ స్మోకింగ్ వలన కూడా చెడు ఫలితాలు కలుగుతాయి. సిగరెట్ త్రాగడంవలన గుండె జబ్బులూ, కేన్సర్ వ్యాధికూడా వస్తుంది. ఇది పరిశోధనలో బయటపడ్డ సత్యం. పొగ తాగిన తరువాత తెల్లని గుడ్డను నోటికి అడ్డు పెట్టండి. గుడ్డపైన ఎఱ్ఱని చుక్కలు కనిపిస్తాయి. బయట గుడ్డనే ఇలా చేస్తే లోపల సిరలు, ధమనులు, ఊపిరితిత్తులను ఎంత దెబ్బతీస్తుంది! ఆలోచించాలి. రెండు వ్రేళ్ళ మధ్యగా సిగరెట్టు పెట్టిన చోటకూడను నలుపురంగు చారలు కనిపిస్తాయి. పెదవుల మీద చర్మం నల్లగా అయి తెల్లని మచ్చలు వస్తాయి. స్వయంకృతాపరాధులకు దైవనింద సమంజసమా! మన ఆరోగ్య క్షీణతకు దైవం కారణభూతుడా! కాదు, కాదు, సాక్షిభూతుడు మాత్రమే!

(సశేషం)

హితం, మితం అయిన ఆహారం

శ్లో॥ హితం మితం చ భుంజీత, న భుంజీ తామితం హితమ్

హిత మిష్టం చ భుంజీతే, త్యేష ధర్మ స్సనాతనః

హితమైన పదార్థాలనే తినాలి. అవైనా మితంగానే తినవలెను. హితమైనవే అయినా అమితంగా తినవద్దు. హితమైనవి ఇష్టంగా ఉన్నంతవరకే తినవలెను. ఇదే సనాతన ధర్మము. (సూక్తిముక్తావళి)

అవతారవాణి:

శ్రీ కృష్ణావతార తత్వము

అవతారమూర్తి శ్రీకృష్ణునికి ఎంత చక్కని పేరు! దానికి ఎంత పవిత్రమైన అంతరార్థమున్నది గమనించండి. కృషి, ఆకర్షణ, త్రికాలాబాధితానందము ఈ అర్థములు మూడూ ఆ పదమునకున్నవి.

హృదయ భూమిని దున్ని ప్రేమ బీజములను నాటి ఆనందమును పొందించేది కృష్ణావతార కార్యము.

ఆబాలగోపాలురందరినీ ఆకర్షించి వారి చిత్తముల నపహరించి మనోలయ మొనర్చి కాపాడే దివ్యమూర్తి అని మరొక అర్థము.

సచ్చిదానందస్వరూపుడు, మాటలతో, పాటలతో, ఆటలతో, వేణుగాన మాధుర్యముతో ఆనందము నందించినవాడు కృష్ణుడు. భద్రభూమిలోనూ, యుద్ధ భూమిలోనూ ఆనంద గానమే ఆయనకలవాటు. మహా భయంకరమైన భారత యుద్ధ క్షేత్రమున చక్కగా శాంతముగా నెమ్మదిగా గీతను పాడినాడు. యుద్ధ భూమియందుకూడ ఆయన ఆనంద స్వరూపుడే.

గోపికలనూ, గోపాలురనూ ఆకర్షించి వారి హృదయాలలో ప్రేమను పెంచి వారికి సచ్చిదానంద స్వరూపుణ్ణి సాక్షాత్కరింపజేసినాడు. వారి హృదయమున చిత్తరువువలె హత్తుకొని వారిని ఉన్నతముగా చేసినాడు. కృష్ణుని చిరునవ్వులు ప్రజల నాకర్షించి పరమానంద భరితుల గావించినవి. వారిలోని విషయ తృప్తి నశించి వారిలో కృష్ణ తృప్తి తీవ్రమైనది.

ఒకప్పుడు కృష్ణునికి తలనొప్పి వచ్చినదట. చాలా బాధతో పరుపు వేసుకొని పండుకొన్నాడట. అది కొత్త జబ్బు కాబట్టి ఎవరికీ ఏమీ అర్థం కాలేదు. రుక్మిణి సత్యభామాదులు ఎన్నో మందులు వేసినారు కానీ, నొప్పి తగ్గలేదని కృష్ణుడు బాధపడుతూనే ఉన్నాడు.

సమయానికి సరిగా నారదుడు ద్వారకకు వచ్చినాడు. ఈ బాధను పోగొట్టేదానికి కావలసిన మందు తెచ్చిస్తావా? అని కృష్ణుడు నారదుని అడిగినాడు. పరమ భక్తుని పాదధూళిని నీళ్ళలో కలిపి తీసుకొంటే ఇది పోతుంది, తెమ్మని ఆజ్ఞ యిచ్చాడు. నారదుడు పరుగెత్తిపోయి తనకు తెలిసిన పరమ భక్తులందరినీ పాదధూళి అడిగినాడు. అయితే, వారందరూ “అపచారం, అపచారం... పరమాత్మునికి నా పాదధూళియా? లేదు, లేదు” అంటూ నారదుని వెనుకకు పంపినారు. “నీ భక్తులెవ్వరూ నీకు అవసరమైన మందు ఇవ్వలేదు” అని చెపితే కృష్ణుడు, “రేపల్లె వెళ్ళి గోపికలను అడిగినావా?” అన్నాడు. “వారికి వేద కర్మము లేదు. పామరులు. వ్యామోహములో పడినవాళ్ళను పరమ భక్తులని ఎట్లు గౌరవించేది అని నేను అక్కడికి పోలేదు. మీ ఆజ్ఞ అయితే పోయి అడిగి చూస్తాను” అని నారదుడు రేపల్లెకు పోయినాడు.

నారదుడు చేసిన నామసంకీర్తనమును విని గోపిక లందరూ వచ్చి అతని చుట్టుకొని కృష్ణుడు ఎట్లున్నాడని అడిగినారు. “కృష్ణునికి ఐదు దినములనుంచి ఒకే తలనొప్పి. చాలా బాధపడుతున్నాడు. దానికి మందు కావాలని మీ దగ్గరికి వచ్చాను” అని పాదధూళిని అడిగినాడు.

కృష్ణుని బాధ పోతే చాలునని అందరూ తమతమ పాదధూళిని పొట్లాలు కట్టి నారదుని చేతికిచ్చినారు. ఇక్కడ ఇచ్చిన తక్షణమే అక్కడ కృష్ణునికి తలనొప్పి తగ్గిపోయింది. “ఇయ్యని భక్తులకు ‘నా పాదధూళి’ అనే అహంకారము మమకారము ఇంక నిలచియుండినది. పూర్తిగా పోలేదు. గోపికలకు మాత్రము కృష్ణుడు, కృష్ణునియొక్క బాధ, దానికి తగిన మందు అనే దృష్టి తప్ప ‘నాది, నేను’ అనే దృష్టి లేకపోయింది. వారిదే నిజ భక్తి అని ఈ లీలద్వారా కృష్ణుడు అందరికీ తెలిపినాడు.

లోక వ్యవహారములకు వినియోగించవలసినది విత్తము. అయితే, చిత్తమును పూర్తిగా భగవన్నిమిత్తమైన కర్తవ్యములను నిర్వర్తించేకొరకు వినియోగించవలెను. మానవుల శ్రమలన్నియును అర్థ కామములకొరకే వినియోగింపబడుతున్నవి. మిగిలిన రెండు పురుషార్థముల కొరకు వినియోగించువారు చాలా అరుదు. సంసారము భారమైనప్పుడు హృదయమున భగవంతుని భద్రము చేసుకొన్న ధర్మశక్తి బలపడి జీవితము చాలా తేలికగును. దీనిని బోధించుటయే అవతారముయొక్క కార్యము.

ఇతర యుగములలో నూర్ల కొలదీ సంవత్సరములు తపస్సు ఆచరించి కాయములను పుట్టలుగా చేసిన తరువాతనే దైవానుగ్రహము, దైవ సాక్షాత్కారము దొరికినవి. ధ్రువుడు ఆరు సంవత్సరముల వయస్సులో సర్వసంగ పరిత్యాగము చేసి అరణ్యమునకేగి కఠోర తపము చేసిన తరువాతనే శ్రీమన్నారాయణుని ఆశీస్సులను పొందగలిగినాడు. ఈ కాలములో 50 సంవత్సరముల పెద్దవాడు ఐదు నిమిషములు కూడ ధ్యాన నిమగ్నుడై కూర్చొనలేకపోతున్నాడు. ఇంక ఆయనకు భగవద్దర్శనము కాలేదే అని విసుగు, కోపము, నిరాశ. లేత వయస్సుగల ప్రహ్లాదుడు తండ్రి పెట్టిన ఘోర హింసలకు

కన్నుల నీరు తేడు, భయకంప సమేతుడు కాడు. మాటిమాటికీ ఓ పన్నగశాయి, ఓ దనుజ భంజన, ఓ జగదీశ, ఓ మహాపన్న శరణ్య, ఓ నిఖిల పావన అనుచు నుతించును, అంతే!

మనసును మాధవునిపై మరల్చి, అన్ని పనులను అతని కైంకర్యముగా జరిపితే యే బాధయూ ఉండదు. దేహములోని బాధ, ఇంద్రియముల పిపాస వీటిని హృదయమునకు సోకనివ్వకుండ భగవంతుని ప్రసాదమని స్వీకరించవలెను. భగవద్ధ్యానమే అత్యుత్తమమైన యోగము. ధ్యానముద్వారా సర్వమును త్యాగము చేయుటకు బలము చేకూరును. “ధ్యానా త్కర్మ ఫలత్యాగ స్త్వాగాత్ చ్ఛాన్తి రనంతరమ్” ధ్యానాత్ శాంతి రనంతరమ్. ధ్యానమంటే అంతర్ముఖ ప్రయాణము. సంకల్పములవల్లనే ఇంద్రియములు పనులు జరుపును కాబట్టి, సంకల్పము లన్నింటినీ భగవంతునికే అర్పితము చేసిన సర్వేంద్రియములు స్తంభించిపోవును. ఇంద్రియములకు వశుడైనవాడు బలహీనుడే. “నాయమాత్మా బలహీనేన లభ్యః” అని స్మృతులు హెచ్చరించేది అట్టివానిగురించే. ధ్యానములో కూర్చున్నప్పుడు ఒక చిన్న ఈగ ఇంత పెద్ద దేహముపై వ్రాలిన తక్షణమే దానిని కొట్టే బుద్ధి పుడుతుంది. ఇది ఏకాగ్రత లక్షణమా! ఇట్టి ధ్యానము వలన యే ఫలితము దొరుకును! భగవంతుని లీలా గుణములను శ్రవణ మననాదులచే మనసులో నింపుకొని అతని అనుగ్రహమును పొందుటకు కలిలో వీలు లేదనుకోవద్దు. భగవద్దర్శనము పొంది తరించినవాళ్ళు కలిలో కూడ బహుమంది కలరు. చేసిన పాపములకు హృదయపూర్వకముగా పశ్చాత్తాపపడి, కరుణామూర్తియైన పరమాత్ముని జ్ఞాన నేత్రముచే సదా దర్శించి ఆ దివ్యానుభూతిలో నిత్యానందము నందుకొన్న సూరదాసు మొదలగువారు వేలకొలది కలరు. గడచిన పాప కర్మలను మరచి రాబోయే ఆనందమును మాత్రమే దృష్టియందు ఉంచుకొని ప్రముదిత మనస్సులై చిత్తశుద్ధిని సంపాదించి జ్ఞానసిద్ధిని పొందవలెను. అప్పుడే జన్మకు సార్థకత.

భగవద్గీతలోని కట్టకడపటి శ్లోకముయొక్క నిజార్థ మేమిటి?

“యత్ర యోగేశ్వరః కృష్ణో యత్ర పార్థో ధనుర్ధరః
తత్ర శ్రీర్విజయోర్భూతిః ధ్రువానీతిర్మతిర్ము”

కృష్ణుడు, అర్జునుడు చేరితే జయము సిద్ధము అనేది బాహ్యార్థము. మరి అంతరార్థమేమి? కృష్ణుడు ‘యత్ర’ అనగా ఎక్కడ ఉన్నాడు అనే ప్రశ్న లేదు. “సర్వతః పాణి పాదం తత్సర్వతోక్షి శిరో ముఖం” ఆయన సర్వత్ర ఉన్నాడు. ఆయనను వెతకనక్కర్లేదు. అర్జునుడు నిర్మల చిత్తుడు, ధనుర్ధారి అయి ధైర్య సాహసములతో శక్తి సామర్థ్యములన్నిటినీ ఏకముఖముగా వినియోగించిన విజయము, మోక్షప్రాప్తి సిద్ధించును. ఇదే ఆ శ్లోకమునకు అంతరార్థము.

చిత్తశుద్ధి, దృఢ విశ్వాసము ఇవి రెండు కలిగినవారికి యోగేశ్వరుడైన కృష్ణుడు నిస్సందేహముగా దర్శనమిచ్చి వెంటనుండి, అన్ని విధాల ప్రోత్సహించి పరమానందము ననుగ్రహిస్తాడు. కృష్ణుడు నమ్మినవాళ్ళను తనలో చేర్చుకొనుటకు యెల్లవేళల సంసిద్ధుడై ఉంటాడు. అయితే, మానవులు అర్జునులుగా తయారు కావడము లేదంతే!

పరమాత్మునికి ఏమీ ఫలితమక్కర్లేదు. మానవోద్ధరణ కొరకు వచ్చినప్పుడు కూడా చిత్తవృత్తులన్నిటినీ నిరోధించిన యోగేశ్వరుడుగానే వారు లోకములో చరిస్తారు, ఆచరిస్తారు. శ్రీకృష్ణుడు ఎందరో రాజులను ఓడించినాడు, దుష్టులైన ఎందరో భూపతులను సంహరించినాడు. అయినను తానేమీ సంపాదించలేదు. ధర్మ సంస్థాపన ఒక్కటియే వారి అవతార లక్ష్యము. గీతలో బోధించినవన్నియు కృష్ణుడు తాను స్వయంగా చేసి చూపించినాడు. భారత యుద్ధము నిరంతరముగా ప్రతి

ఒక్క హృదయములోనూ జరుగుతూనే ఉన్నది. పరిశుద్ధ భావముతో భగవంతునికి శరణాగతుడైన జీవికి, అన్ని జీవులలోనూ సారథిగా వెలసియున్న పరమాత్మ గీతను బోధించి ‘మోక్ష యిష్టామి మా శుచ’ అనే అభయ వాక్కులను అనుగ్రహిస్తాడు.

ఈ జన్మాష్టమి దినమందు శ్రీకృష్ణుని మీమీ హృదయ స్థానమునందు జన్మింపజేసుకోవలెను. విషయ తృప్తి నుండి విడుదల పొంది కృష్ణ తృప్తిను అభివృద్ధి చేసుకోవలెను. భగవంతునిమీద ప్రేమ యెంతెంతగా బలపడుచుండునో బాహ్య ప్రపంచముమీద అనురాగమంతంతగా సడలి పోవుచుండును. కృష్ణ భగవానుని పూర్తిగా ప్రేమించిన గోపికల హృదయములలో దేహభావ మెట్లుండగలదు?! ధ్రువుడు, తాను తన తండ్రి తొడమీద కూర్చుండుటకు తగిన అర్హతను భగవంతునివలన వరముగా పొందుటకై అరణ్యమునకరిగినాడు. అది కేవలము లౌకికమైన, అత్యల్పమైన కోరిక. అయిననేమి?! అది కారణముగా అతడు ఆరంభించిన తపస్సు క్రమక్రమముగా తీవ్రమై, ఆ అల్పవాంఛ నంతరింపజేసి, ఆతని మనస్సును ఆధ్యాత్మికమైన మహోన్నత స్థాయి కెక్కించినది. అమృతము రుచి మరిగినవాడు నీరు ద్రావ తహతహపడునా? కమ్మని ఖర్జూరమనుభవించిన తరువాత ఎవడైనను తనవద్దనున్న ఖర్జూరమును వదలి చింతపండు తినగోరునా? ఆధ్యాత్మిక రంగములో ప్రవేశించినవాని ప్రతి వాంఛయు విచారణా పుటపాకమున పరిశుద్ధమై, పరిపూర్ణ జ్ఞానములో కలిసిపోవును.

(“సుధాబిందువులు” నుండి)

వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం 2015

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు” అన్న మహత్తరమైన ఆశయంతో ప్రతి యేటా ప్రశాంతి నిలయంలో దసరా ఉత్సవాలలో భాగంగా నిర్వహింపబడే వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం ఈ సంవత్సరం అక్టోబరు 16వ తేదీన మొదలై అక్టోబరు 22వ తేదీ విజయదశమినాడు పూర్ణాహుతితో పరిసమాప్తమవుతుంది. అందరూ ఆహ్వానితులే!

- స॥

కవీనాం కవి: (14)

జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

నీటుగ మాటలు కోటి పల్కినా
నీ కడుపింతయు నిండదురా
సూటిగ నాత్మజ్యోతిని కన్ననె
ఆటవిడుపు నీకగునయ్యా
తై తై తై తై తై బొమ్మ
దీని తమాష చూడర మాయబొమ్మ

ఇక్కడ స్వామి మాండలికములో “నీటుగ” అని ఉపయోగించారు. నీటుగ అంటే, టెక్కు, దంభం, నీలుగుడు అని అర్థము. ఈ మధ్యకాలములో కొందరు ఆధ్యాత్మిక గురువులమని, భగవంతుని దర్శనము క్షణములో యిప్పిస్తామని, ముక్తికి మూడు సెకన్లు అంటూ చిటికలు వేస్తూ ఉపన్యాసములు ఊదరగొట్టేస్తున్నారు. ఇంకొందరు రకరకాల హావభావాలతో భగవంతుడంటే తమ చుట్టమే, తాము యిచ్చే యంత్రాలు, మంత్రాలు మీ శక్తికి మించినా సరే కొనుక్కొని ధరిస్తే, భగవంతుడు వశమైపోతాడంటారు. దేవుడి కృప పొందాలనుకున్నా, లేదా ఆయనను చేరాలన్నా యివే మార్గాలనుకుని తప్పుడు మార్గానికి పోయేవాళ్ళు

ఎంతోమంది ఉన్నారు. వాళ్ళ ఆర్భాట ఉపన్యాసములతోనో, కాసులతోనో కైవల్యము వచ్చేస్తే భూగోళమంతా ముముక్షువులతో నిండిపోయేది. అందుకనే స్వామి యిటువంటి దంభం మాటలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చుకోకండి, చెప్పేవాళ్ళ కడుపులు నిండుతాయేమోగాని మీ కడుపు మాడుతుంది జాగ్రత్త అని హెచ్చరిస్తున్నారు.

‘సూటిగ నాత్మజ్యోతిని కన్ననె ఆటవిడుపు నీకగునయ్యా’ నిన్ను నీవు తెలుసుకో చాలు, దేవుడెక్కడని దేవులాడవద్దు, నీయందే ఉన్నాడు, తెలుసుకో అని చెబుతున్నారు. అన్నిటికీ ఒకటే తాళము. అదే “నేను” ఎవరు? అనే శోధన. అదే సరియైన జ్ఞానమనీ, దీని ద్వారానే ఆత్మజ్యోతిని కాంచుమని స్వామి స్పష్టము చేస్తున్నారు. అప్పుడే ఈ తైతక్కలాటనుంచి ఆటవిడుపుంటుందని స్పష్టం చేస్తున్నారు.

వ్యర్థంబగు నీ వెట్టి బుట్ట కథ
విని అజ్ఞానము వీడుము జీవా
సార్థక సత్యసాయి బుట్టకథ
కని ప్రజ్ఞానము గొనుమన్నా

స్వామి యిక్కడ మనయొక్క అజ్ఞానమును, మూర్ఖత్వమును చాలా వివరముగా తెలియజేస్తున్నారు. మనము రాత్రి పడుకునే ముందు రేపు ఉదయము ఏమేమి ఎలా చెయ్యాలి రకరకాల ఆలోచనలు, పథకములు వేసుకుంటూ పడుకుంటాము. తెల్లవారినది మొదలు అడవిలో మృగములు వేటకు బయలుదేరినట్లు మనము కూడ పొట్టకూటి పసులకు పరుగులు పెడతాము.

ఈ రకముగా ఉండడమే సరియైనదనీ, యిదే సంసారము చక్కబెట్టుకునే లక్షణముగా భావించి మరిసిపోతుంటాము. ఈవిధముగానే అందరి కథలు ముగుస్తున్నాయి తప్ప, తరించే కథను తెలుసుకోవడము లేదు.

ఈ బుట్టకథను విని అజ్ఞానము పోగొట్టుకోవడమని స్పష్టము చేస్తున్నారు స్వామి. భగవాన్ చెప్పినట్లుగా వయసులో విఱివీగుతూ, వృద్ధాప్యములో ఊగిపోతూ కాలమును వృధా చేసుకుంటూ ఏ అవయవమూ సహకరించని సమయములో పశ్చాత్తాపము పడినా ఉపయోగములేదు. ఈ బంధాలనుంచి బయటపడాలంటే అత్యంత సులువైన మార్గము నామస్మరణ తప్ప వేరులేదనీ, **“బంధమణచి నిను బాయని ఆపద్బంధువు భగవన్నామమెరా!”** అని చెబుతున్నారు. స్వామి మనలను పస్తులుండండి, పూజలు చేయండిని ఎక్కడా, ఏనాడూ చెప్పలేదు. తైలధారలాగ అవరోధములేని చిత్తముతో నామస్మరణ చెయ్యమంటున్నారు. దీనర్థము, ముక్కు మూసుకుని మూల కూర్చుని తపస్సు చెయ్యమనికాదు. ఏ పని చేస్తున్నా మన మనస్సు మాత్రము భగవాన్ దివ్యనామస్మరణలో నిమగ్నమయ్యే అభ్యాసమును చెయ్యమంటున్నారు. అది ‘తైలపాత్రధర న్యాయము’లా ఉండాలని అర్థము. అంటే తైల కుండ నెత్తిన పెట్టుకుని నడిచేవాడు మాట్లాడుతున్నా, నడుస్తున్నా తన మనస్సు మాత్రము తైలకుండ మీదనే లగ్నం చేస్తాడు. ఒక్క చుక్క నూనెకూడ క్రింద పడకుండా నడిచే అభ్యాసము చేస్తాడు.

నామస్మరణ చెయ్యడమువలన ఎలా తరిస్తామనే అనుమానము వస్తుంది. నామస్మరణమంటే యిష్ట దైవము యొక్క నామమును స్మరిస్తూ ఆ దివ్యమంగళ రూపాన్ని మదిలో ధ్యానిస్తూండాలి. మనం దేవుని నామం పదేపదే స్మరించడమువలన దేవునికి ఉపయోగము ఏమీ లేదు. అయితే, నామస్మరణవలన మనస్సుయొక్క వేగము తగ్గుతూ వస్తుంది. మనస్సు వేగము తగ్గితే, ఇంద్రియ కార్యకలాపాలు నెమ్మదిస్తాయి. ఇంద్రియ వ్యాపారాలు నెమ్మదిస్తే చెడు కర్మలాచరించే ఆలోచనలు రావు, చెడు ఫలితాలంటవు. ఈరకముగా సాధన చెయ్యగా, చెయ్యగా స్వామి అనుగ్రహమువలన ఏదో ఒక జన్మలో భగవాన్ సన్నిధికి చేరితే ఇక ఈ తైతక్కలాడే పని ఉండదు.

3

మనస్సు చేసే చిత్రాల్లో యిదొకటి - నామస్మరణ చేద్దామని తలచిన వెంటనే యిప్పట్నుంచి ఈ వయస్సులో ఎందుకని యుక్త వయస్సులోనూ, యిక ఈ వయస్సులో ఏమి చేసి ఏమి లాభమని ముసలితనములోను ప్రేరేపించి చెడగొడుతుంది. ఇవన్నీ గమనించి మనము నామస్మరణకు వయస్సులేదని మనస్సుకి నచ్చచెప్పి ప్రారంభించాలి. ఈ అమావాస్య దాటిన తరువాత ప్రారంభిద్దాం, లేదా రేపు మంచి ముహూర్తము చూసుకుని మొదలుపెడదామనే తామసిక ఆలోచనలకు స్వస్తి చెప్పాలి. నామస్మరణకి ఏ మంచి ముహూర్తమూ, ఏ మంచి ప్రదేశమూ అవసరము లేదు. “సర్వదా సర్వకాలేషు సర్వత్ర హరిచింతనమ్” అన్నారు. నామస్మరణ చేస్తున్నామంటే భగవంతునికి మనకు తప్ప వేరే ఎవరికీ తెలియకూడదు. ఇటువంటి సులువైన ఎన్నో విషయాలు భగవాన్ మనకు అరటిపండు ఒలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు చెప్పారు. ఇప్పటికైనా మన అజ్ఞానమును, మూర్ఖత్వమును వదిలిపెట్టాలి. అప్పుడే సత్యసాయి బుట్టకథను మనము ఆస్వాదించగలము.

“కని ప్రజ్ఞానము గొనరన్నా” అంటూ స్వామి ఈ బుట్టకథను ముగించారు. స్వామి “మీ కంట, వెంట, యింట, జంట”గా ఉంటానని ఎప్పుడూ చెబుతూంటారు, మనతో సర్వవేళలా ఉండేది ఈ ‘ప్రజ్ఞయే’! మనకు మంచి, చెడు భేదమును ఎప్పుడూ బోధిస్తూ హెచ్చరిస్తూంటుంది. ఈ ప్రజ్ఞకు మరొక అర్థము ఆనవాలు, లేదా గురుతు. సర్వదా మనతోనున్న భగవాన్ ని గుర్తించడమే నిజమైన ఆత్మవిద్య. ఎన్నో వేల సంవత్సరాలు ఆపోశన పట్టినా వేదాల సారమును లేశమైనా తెలుసుకోలేము. కాని, భగవాన్ సూక్ష్మముగా ఈ బుట్టకథద్వారా కొన్ని పంక్తులతో జీవుని స్థితిని గతిని తెలియజేశారు. ఇదే సర్వ వేదాల సారము. ఇది మనకు భగవాన్ ప్రేమతో అనుగ్రహించిన ప్రసాదము. దీనిని మనము మననము చేసుకుంటూ ఆచరిస్తేనే ప్రసాదమును స్వీకరించినవారమవుతాము. లేదా ఈ దివ్యప్రసాదమును బీరువాలో దాచిపెట్టినట్లే!

సాక్షాత్ భగవాన్ ప్రేమతో అనుగ్రహిస్తున్న ఈ వేదసారమును ఆచరణలో పెట్టి మనము వేదసారేని స్థితికి చేరుకోవాలన్నదే భగవాన్ బాబావారి ఆకాంక్ష. అదే మన జీవిత గమ్యము. P

అహరహంబున బ్రోచెడి అమ్మకంటె

ఆదరంబగు వ్యక్తులు అవని కలరె

అమ్మ ప్రథమాక్షరంబె ఆద్యక్షరంబు

ప్రాణికోటికి అమ్మయె ప్రాణ సమము

అన్న స్వామివారి అమృత వచనాలు మానవ జీవితంలో మాతృదేవతకుగల విశిష్టమైన స్థానమును చాటుతున్నాయి. “ఈ ప్రపంచంలో అనేకవిధములైన సంబంధ బాంధవ్యములున్నాయి. కానీ, తల్లితో గల బాంధవ్యమును మించినది మరొకటి లేదు. దీనిని పురస్కరించుకొనియే స్వదేశమును ‘మాతృదేశం’ అన్నారు. స్వభాషను ‘మాతృభాష’ అన్నారు. తల్లికి ఉన్న ప్రాముఖ్యత మరెవరికీ లేదు. తల్లిదండ్రుల పేర్లలో తల్లి పేరే మొదట వస్తుంది. ఇది లౌకిక జీవితానికి మాత్రమే పరిమితంకాదు. ఆధ్యాత్మిక మార్గమునందు కూడా స్త్రీలకు, తల్లులకు ప్రథమ స్థానము అందించబడింది” అన్నారు భగవాన్.

ఈ సందర్భంలో మాజీ రాష్ట్రపతి డా॥ ఎ.పి.జె. అబ్దుల్ కలామ్ గారు మాతృప్రేమపై రచించిన హృద్యమైన ఒక కవితను పేర్కొనడం ఎంతైనా సమంజసం.

“సాగర తరంగాలు,

సువర్ణ సైకతాలు,

యాత్రికుల విశ్వాసాలు,

రామేశ్వరం మనీడు వీధి

అన్నీ కలసి ఒక్కటైతే మా అమ్మ!

అమ్మా! నన్ను స్వర్గవాత్సల్యంతో చేరవచ్చావు
నువ్వెప్పుడూ నీకున్నదాంట్లో మంచిదేదో
ఎవరికి ఏది అవసరమో చూసి ఇచ్చావు
నీకు ఇవ్వడమే తెలుసు, ఇస్తూనే ఉంటావు

అమ్మా! నీ ప్రేమ, నీ లాలన, నీ నమ్మకం

నాకు బలాన్నిచ్చాయి

ప్రపంచాన్ని నిర్భయంగా ఎదుర్కోవడం నేర్పాయి

సర్వేశ్వరుని శక్తిని నాలో నిలిపాయి

అమ్మా! అంతిమ తీర్పు రోజున కలుస్తాం కదా మళ్ళీ!”

రామేశ్వరం వీధినుండి రాష్ట్రపతి భవన్ దాకా, పేపర్ బాయ్ స్థాయినుండి ‘భారతరత్న’ వరకు జరిగిన ప్రస్థానం ప్రారంభమైంది ‘అమ్మ’తోనే, సమాప్తమైంది అమ్మని కలవాలనుకోవడంతోనే!

వనితాజ్యోతి:

మాతృవందనం

చంద్రమౌళి రమాదేవి

మాతృశక్తిని గౌరవించే సంస్కృతి మనది. అందువలననే దైవ సమానంగా భావించుమనే నలుగురిలో మొదటి స్థానం తల్లికే ఇస్తూ ప్రథమంగా ‘మాతృదేవో భవ’ అంటారు.

‘పంచమాతలు’ అంటూ దేహమాత, దేశమాత, వేదమాత, గోమాత, భూమాతలను ఆరాధ్య దైవాలుగా పేర్కొన్నారు.

అంతేకాదు. నదీమతల్లి, తులసీమాత, ప్రకృతిమాత అని సంబోధిస్తాము. మరాఠీలో ఆయీ (మాయీకూడా) అంటే అమ్మ అని అర్థం. వాళ్ళు భగవద్గీతని ‘గీతాయీ’, విరలుని ‘విరాయీ’ అని అంటారు. శిరిడీ సాయినాథుడు నివసించే మసీదుని ‘ద్వారకమాయీ’ అని పిలవడం

అందరికీ తెలిసిన విషయమే కదా! శ్రీరామచంద్రుడు కూడా నాడు ‘జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరీయసి’ అని కీర్తించాడు. నేడు ‘వందే మాతరం’, ‘మా తెలుగు తల్లికి మల్లెపూదండ’ అంటూ పరవశించి గానం చేస్తున్నాము.

కుటుంబపరమైన బంధాలలో కూడా స్త్రీ ఎక్కువగా ‘అమ్మ’ అనే పదంతోనే పిలవబడుతుంది కదా! ఉదా॥ అమ్మలూ, అమ్మాయీ, అమ్మ, అమ్మమ్మ, నానమ్మ, అత్తమ్మ, పిన్నమ్మ వగైరా. కొంచెం వయసు పైబడినవారి పేర్లలో ఆటోమెటిక్ గా అమ్మ అన్న పదం చేరుస్తాము కదా. ఉదా॥ సుశీలమ్మ, సీతమ్మ, రాధమ్మ.

దివ్యత్వం విషయంలో కూడా మాతృభావన ప్రాముఖ్యత సంతరించుకుంది. అందుకనే మనం ‘త్వమేవ మాతా’ అంటూ ప్రారంభిస్తాము. మన ప్రియతమ ప్రభువుని మనం ఎంతో ప్రేమగా ఆత్మీయంగా ‘సాయిమాత’ అని పిలుస్తాం కదా! స్వామివారు కూడా తమ ప్రేమకి ‘కొలత’ చెప్పాలంటే ఏమంటారు? ‘నాది వేయి తల్లుల ప్రేమ’ అంటారు కదా! కారణమేమిటో, వారి మాటలలోనే చూద్దాం:

“ప్రేమకు రూపం లేదని చెబుతారు. కానీ అది సరికాదు. ప్రేమకు రూపమున్నది. అది మాతృమూర్తి రూపములో ఉన్నది”

ప్రేమ, క్షమ, సహనం, కరుణ, త్యాగం వంటి దైవ లక్షణాలన్నింటినీ పరమాత్మ మాతృమూర్తిలో ప్రవేశ పెట్టాడు. కనిపించే అమ్మలో ఉండే వాత్సల్యం, మమత, క్షమ కనపడని దేవునిలో ఉన్న అనుభూతి మనకు కలుగుతుంది. అందువలననే దైవాన్ని మాతృభావనతో ఆరాధిస్తాము.

దైవం మానవాకారం దాలిస్తే ఒక తల్లి తనయుడిగా కూడా సంబోధింపబడతాడు. నాడు ‘కౌసల్యా సుప్రజా రామా’ అన్నారు. నేడు, “ఈశ్వరాంబా సుత శ్రీమన్” అంటున్నాము. ధన్యురాలైన ఆ దైవమాతని, ఆ మాతృమూర్తిని మానవాళి ఎలా పొగడ్డలతో ముంచెత్తినదో విని మనమూ గొంతు కలుపుదామా:

“ఏ అమ్మ గనినదో యీ దివ్యసుతున”ని
జనుల పొగడ్త గొన్ జననియ యీమె!
“ఆ తల్లి రూపమై అచ్చమ్ముగా”నని
అభినందనల గొన్న సాయి తల్లి!
ఎచ్చటన్ “గుణములందెంతయో పోలిక”
యంచు కీర్తి గొనిన సాయి అమ్మ!
ఎందెందు వెదకినన్ ఇట్టి భాగ్యము లేద
టంచునిదె ప్రశంసలందునమ్మ!
శ్రీమదీశ్వరాంబ! గుణవార్ధియ! దయాభి!
దోష దుర్గుణైక లవిత్ర! తోషణకర
దివ్య కరుణాలవాల! శ్రీ దీప్తరూప!
సత్య ధర్మైక సంప్రేమ శాంతికంధి!

భగవాన్ బాబా అంటారు, “సేవాసాధనలో త్యాగ భావము తల్లులలో మాత్రమే అధికంగా గోచరిస్తుంది. ఎవరైనా కంట తడిపెడితే, తల్లి చూసి ఓర్పుకోలేదు. స్త్రీలలో అంత దయ, మార్దవం ఉన్నాయి”

సామాన్యంగా జనం అంటారు, “సుపుత్రుడు పుడితే తండ్రి పేరు, వంశం పేరు నిలబెడతాడు.” అయితే, ముఖ్యంగా తల్లి పేరు నిలబెడతాడనేది ఖాయం. తల్లి తన బిడ్డని అలా తీర్చిదిద్దడం అందుకు కారణం కావచ్చు. ఉదా॥ ఏసుక్రీస్తు తల్లి మేరీ, గౌతమ బుద్ధుని తల్లి మాయావతి, ఆదిశంకరులవారి జనని ఆర్యాంబ పేర్లు చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయాయి కదా! ఎవరినైనా ‘మంచివాడు’ అని పొగడాలంటే ‘ఏ అమ్మ కన్న బిడ్డడో మరి!’ అని అంటారు కదా!

అలాగే, వీర శివాజీ చరిత్ర తల్లి జిజాబాయి ప్రస్తావన లేనిదే అసంపూర్తిగా ఉంటుంది. మహాత్మా గాంధీగారి బాల్యం గురించి తల్లి పుట్టిబాయి పేరు రాకుండా చెప్పుకోగలమా! స్వామి వివేకానంద మాతృమూర్తి భువనేశ్వరి దేవి, శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస మాతృమూర్తి చంద్రమణి చరిత్ర పుటలలో తమ స్థానం సుస్థిరం చేసుకున్నారు కదా!

కలియుగ ప్రత్యక్ష దైవం భగవాన్ బాబావారికి జన్మ నిచ్చిన ఈశ్వరమ్మగారిని మనం భక్తి శ్రద్ధలతో

స్మరించుకుంటాము కదా! ఆ మాతృదేవత యెడల గౌరవంతోనే కదా స్వామి ఆమె కోరిన మూడు కోరికలు (ఉచిత విద్య వైద్య త్రాగునీటి సౌకర్యాలు) తీర్చడమే కాక, ఆ జనని అభ్యర్థన మేరకు ఆరోజుల్లో కుగ్రామమైనా సరే, పుట్టపర్తిలోనే స్థిర నివాసం ఏర్పర్చుకొని తమ అవతార కార్యకలాపాలకు కేంద్రస్థానంగా ఎంచుకున్నారు.

సాయి భాగవతంలో ‘యశోద’గా నిలిచిపోయిన కరణం సుబ్బమ్మగారు సాయిసేవలో చరితార్థురాలైన ధన్యజీవి. మరణించిన సుబ్బమ్మగారిని పునర్జీవితురాలిని చేసి, ఆమె చివరి క్షణాలలో దర్శన భాగ్యం కలుగజేసి, తమ మాటను నిలబెట్టుకుంటూ స్వామి తులసీ తీర్థం అనుగ్రహించడం ఆ తల్లిని గౌరవించడమే కదా! అలాగే 60వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా కట్టించిన గృహ సముదాయానికి ‘కరణం సుబ్బమ్మ నగర్’ అని పేరివ్వడం!

మాతృమూర్తిగా స్త్రీ జీవితానికి సార్థకత బిడ్డల మనసుల్లో, మాటలలో నిలిచిపోయిననాడే! ప్రపంచంలోని అందరి అమ్మలలోకి మా అమ్మ మంచి అమ్మ అని బిడ్డలు మనస్ఫూర్తిగా అనడమే ఆ మాతృమూర్తి నిస్వార్థ కృషికి లభించే అత్యున్నత గౌరవ పురస్కారం. P

“కౌసల్యకానాడు కొంగు బంగారమై మసలినావు
ఈశ్వరాంబకు నేడు శాశ్వతానందమే ఇచ్చినావు”

❖ నాలుక జారితే నరకమెరా! ❖

మన మాటలు, పాటలు ఎక్కడికి పోతాయి? మన వాక్కు సరస్వతీ స్వరూపం. మన మాటలు, పాటలు సర్వత్రా వ్యాపిస్తాయి. ఈ స్తంభాలు, గోడలు, కుర్చీలు సమస్తం ఆ శబ్దతరంగాలను ఆకర్షిస్తాయి. భగవంతుడు శబ్ద స్వరూపుడు. కనుకనే, భగవంతుణ్ణి, “శబ్ద బ్రహ్మమయి, చరాచరమయి, జ్యోతిర్మయి, వాఙ్మయి...” అని వర్ణిస్తూంటాం. మన నాలుకకు ఎముక లేదు. అది ఎట్లా తిప్పితే అట్లా తిరుగుతుంది కదా అని నాలుకను దుర్వినియోగం చేయకూడదు. మన మాటలు మధురంగా ఉండాలి. ఎవ్వరినీ నొప్పించకూడదు. “కాలు జారితే కలుగదు నష్టం, నాలుక జారితే నరకమెరా” అన్నారు. అందువలననే నాలుకను హద్దులో ఉంచుకోవడం ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ప్రధానమైన అంశం.

- బాబా

బాలవికాస్ అని స్వామి పెట్టిన పేరులోనే దాని అర్థం, పరమార్థం ఉంది. బాలల మనస్సును వికసింపజేసేదే బాలవికాస్. చిన్నారులను ఆధ్యాత్మికతవైపు మరలించి, మానవతావిలువలను నెలకొల్పి, సంస్కారవంతులుగా తీర్చిదిద్ది, సద్గుణాలతో బాలల మనస్సులను వికసింపజేసేందుకే స్వామి బాలవికాస్ను స్థాపించారు.

ఈరోజుల్లో తల్లిదండ్రులిద్దరూ ఉద్యోగాలు చేయడం తప్పని పరిస్థితుల్లో పిల్లలు తల్లిదండ్రుల దగ్గర ఉండే సమయం చాల తక్కువ అవడంవల్ల వాళ్ళను తీర్చిదిద్దే పరిస్థితులు తక్కువ అవుతున్నాయి.

“రామాయణ, భారత, భాగవతములు భారతీయ సంస్కృతికి మూలాధారమైన మూడు ప్రాణములవంటివి. ఈ మూడు ప్రాణములను పోగొట్టుకున్నవాడు భారతీయుడు ఎట్లా అవుతాడు! ఈనాటి విద్యార్థులు ఈ పవిత్రమైన ధర్మసూత్రములను ఏమాత్రమూ విచారించడం లేదు. అధర్మ సంబంధమైన నవలలు చదువుతున్నారు.

పరీక్షలు ప్రారంభమైనప్పుడు మాత్రం పాఠ్య పుస్తకాలు పట్టుకుంటారు. ఇట్టివారు పాసినా ప్రయోజనమేమిటి? వీరివల్ల దేశానికి ఏమాత్రమూ ఉపకారం లేదు. చదువుకు ఆత్మవిశ్వాసం (Self-confidence) - పునాది. ఆత్మసంతృప్తి (Self-satisfaction) - గోడలు. స్వార్థ త్యాగం (Self-sacrifice) - పైకప్పు. ఆత్మసాక్షాత్కారం (Self-realisation) - లైఫ్. ఈ నాల్గింటిలో ఉన్న ఏకత్వం Self - అదే ఆత్మ. ఇట్టి ఆత్మవిశ్వాసమును దూరం చేసుకుని పుస్తకమును ఆధారముగా చేసుకుని, పట్టాను పట్టుకుని ప్రతి ఆఫీసుకు పోయి పని కావాలని ‘అప్లై’ (Apply) చేస్తున్నారు. కానీ, ‘నో రిప్లై’ (No reply)! అందుచేతనే నిరుద్యోగ సమస్య అధికమైపోతున్నది. సంస్కారం లేని చదువు చెల్లని కాసువంటిది” అన్నారు, భగవాన్.

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్:

బాలల పెన్నిధి బాలవికాస్

డా॥ లావణ్య సరస్వతి

మన సనాతన ధర్మాలు, మానవతా విలువలు, రామాయణం, భారతం, భాగవతం, భగవద్గీత శ్లోకాలు ఇవన్నీ తెలుసుకునే అవకాశం పిల్లలకు తక్కువైందని స్వామి బాలవికాస్ ద్వారా బోధిస్తున్నారు.

“నీతినియమాలు నరునకు ఖ్యాతి గూర్పు
బాల్యదశయందే యియ్యవి పట్టుబడును
ఇట్టిరీతులు తెలుపు సహృదయ జనుల
గురువులుగ నేడు మీరొనగూర్చుడయ్య”

“మొక్తై వంగనిది మ్రానై వంగుతుందా” అంటారు పెద్దలు. చిన్నప్పుడు లొంగనివాళ్ళు పెద్దయిన తరువాత మారడం కష్టసాధ్యం. చిన్నతనంలో విన్న సూక్తులే వాళ్ళ లేత మనస్సుల్లో చెరగని ముద్రవేస్తాయి. పూర్వకాలంలో అమ్మలూ, అమ్మమ్మలూ, నాన్నమ్మలూ పెద్ద చదువులు

చదవకపోయినా రామాయణ, భారత, భాగవత పాటల ద్వారా పిల్లలకు నీతులు నేర్పేవారు. వీరుల కథలు, నీతి కథలు, పురాణ గాథలు ఎన్నో ఎన్నెన్నో చెప్తూ కాలక్షేపం చేసేవాళ్ళు. ఆ పసి మనస్సులలో అవి నాటుకుపోయి పిల్లలు ధర్మనిరతులుగా పాపభీతితో, దైవప్రీతితో పెరిగేవారు. తల్లిదండ్రులంటే దైవస్వరూపులుగా, గురువులయందు భయ భక్తులతో, బంధుమిత్రుల మీద ప్రేమతో జీవితాన్ని ప్రశాంతంగా గడిపేవారు.

ఇప్పుడు పరిస్థితులు మారిపోయాయి. టీవీలు, సినిమాలు నిత్యజీవితాన్ని ప్రభావితం చేస్తున్నాయి. స్కూళ్ళలోనూ, ఇళ్ళలోనూ నీతినియమాల సూక్తులు, ఆధ్యాత్మిక బోధలు కరువయ్యాయి. ఈ లోటును గమనించి యుగావతారులైన స్వామి, పసిమనస్సులు వికసించి సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలు వెల్లివిరియాలని బాలవికాస్ ద్వారా బాలల మనస్సుల్లో ప్రేమామృతాన్ని కురిపించే

అవకాశం కలిగిస్తున్నారు. స్వామి చెప్పిన సూక్తులు, ప్రేమ, మానవతా విలువలను మనం మననం చేసుకుని ఆ పసి మనస్సుల్లో ప్రేమ బీజాలు నాటాలి. ఆ బీజం మొక్కై, మ్రానై, మహావృక్షమై ఆ నీడలో జీవితమంతా శాంతిధామమై విలసిల్లుతుంది.

దైవప్రీతి, పాపభీతి, సంఘనీతి భావాలు బాల్యదశలో లేతమనస్సులలో నాటుకోవాలి. వీటిని నెలకొల్పే పని పెద్దలు చేయాలి. పెద్దలు నేర్పని నీతులు, జన్మతః లేని సంస్కారం జీవన విధానంలోకి ప్రవేశించలేవుకదా! కనుక, ఏదో ఒకరీతిగా పిల్లలలో నిద్రాణమై ఉన్న సంస్కారబీజాలను మొలకెత్తించి, పెంచి పోషించి, మొగ్గ తొడిగించి, వికసింపజేయడమే బాలవికాస్ ధ్యేయం. స్వామి సంకల్పించిన సంస్కృతీ పరిరక్షణ దీక్షా యజ్ఞం ఇదే. ఈ యజ్ఞదీక్షను అందరూ పూని, భావితరపు బాలబాలికలను సంస్కారవంతులుగా తీర్చిదిద్దాలి. P

తలతో కాదు, విద్య హృదయంతో!

శాంతియుత నైతిక జీవితానికి కావలసినది కేవలం ప్రాపంచిక విద్యయే కాదు. దానికితోడు మానవతా విలువలనుకూడా జోడించి విద్యార్థులు హృదయస్థం చేసుకోవాలి. నేటి విద్యావిధాన లోపంవల్ల అధ్యాపకులు తలతో చెబుతున్నారు, విద్యార్థులు తలతో వింటున్నారు. పరీక్షలకు వెళ్ళి విద్యార్థులు తలలో ఉన్నదంతా కుమ్మరించి ఖాళీ తలతో తిరిగి వస్తారు. ఈ పిల్లలు డిగ్రీలు తీసుకుంటున్నారాకానీ, వీరివలన సమాజానికేమీ ప్రయోజనం లేదు. ఈనాటి విద్య కేవలం పోలరాయిడ్ పిక్చర్ వంటిది. కాపీలు తీయడానికి వీలులేదు. హృదయాలనే ఫిల్ముల

మీద ప్రింట్ అయితే ఎన్ని కాపీలైనా తీసుకోవచ్చు. హృదయానికి హత్తుకునే నైతిక విలువలతో కూడుకున్న విద్య వాళ్ళకేకాక, సమాజ శ్రేయస్సుకు కూడా తోడ్పడుతుంది.

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 46వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

గోదావరి పరవళ్ళు త్రొక్కింది. ఆస్తికలోకం పరవశించింది. సనాతన ధర్మ పతాకం రెపరెపలాడింది. హైందవ ధర్మం ఉత్సాహంతో ఉరకలు వేసింది. పవిత్ర గోదావరి పుష్కర మహోత్సవాలు కనీ వినీ ఎరుగని రీతిలో వైభవంగా జరిగాయి.

భగవాన్ బాబావారికి, గోదావరికి ఉన్న అనుబంధం ఈనాటిది కాదు. భగవాన్ బాబావారు గోదావరి జిల్లాలలో పర్యటించినన్ని పర్యాయములు మరెక్కడా పర్యటించలేదు అన్నది చారిత్రక అక్షర సత్యం.

పవిత్ర భారతీయ సంప్రదాయానికి మరోసారి నీరాజనాలర్పించిన భక్తజన ప్రవాహాన్ని, వారి భక్తి పారవశ్యాన్ని చూసి జన్మ ధన్యమైందనిపించింది. ఈ

పుణ్యభూమిలో జన్మించినందుకు గర్వపడేలా మహా పుష్కర సంరంభం గోచరించింది. భగవాన్ బాబావారి దివ్య వాక్కులు మదిలో ఎన్నిసార్లు మెదిలాయో చెప్పలేను:

“విదేశీయులు ఎన్ని పర్యాయములు దండెత్తి వచ్చినప్పటికీ అనేకానేక భావములు, మతములు ఏర్పడినప్పటికీ సనాతన ధర్మము చెక్కుచెదర లేదు. మహాసముద్రము జీవనదులను తనలో కలుపుకున్నట్లే అన్నింటినీ అక్కున చేర్చుకున్నది సనాతన ధర్మము. సూర్య చంద్రాదులు ఉన్నంతవరకు ఈ పవిత్రత, దివ్యత్వము తొలగిపోయేది కాదు.”

ప్రాచీనకాలమునుండి ప్రపంచ దేశాలన్నింటికీ గురు స్థానమును అలంకరించిన మన పవిత్ర భారతదేశ ఔన్నత్యాన్నిగురించి భగవాన్ ఎంత గొప్పగా సెలవిచ్చారో చూడండి:

“భరత శాస్త్రమను బంగారు మనకుండ
పరశాస్త్రముల నెడ భక్తి యేల?!

హైందవ ధర్మ హిమాద్రులు మనకుండ
పరధర్మములను పర్వతములేల?!

భరత నీతి యనెడి భవ్య జలములుండ
పరనీతియను ఉప్పు నీరు ఏల?!

మండెడు కాంతితో మేరుపర్వతముండ
వెండి బంగారులకై వెదుకనేల?!

అడిగిన పాలిచ్చు కామధేనువుండ
ధనమిచ్చి ఆవును కొనగనేల?!

పంకజాక్షుని పూజ పలుమారు సేయక
పరుల నిందించుట పాడియగునె?!

భరత దేశము వేదాల పట్టుగొమ్మ
యజ్ఞయాగాది క్రతువుల కాటపట్టు
పెక్కు అవతారముల గన్న పెద్ద తల్లి
నీతి నియమాల రూపు ఈ త్యాగభూమి”

భారతీయుడినై పుట్టినందుకు గర్వంగా ఉంది. సనాతన ధర్మ సంప్రదాయ నిలయమునకు చెందినవాడనైనందుకు ఆనందంగా ఉంది. గోదావరి పుష్కరాలలో అశేష ప్రజానీకాన్ని వెల్లువలా ప్రవహించిన భక్తి పారవశ్యాన్ని గమనించి వ్రాస్తున్న మాటలివి.

ఎక్కడి జనం! పుడమి ఈనినట్లున్నది! ఇసుక వేస్తే రాలనంత జనం! భారత ప్రజానీకాన్ని ఏకత్రాటిపై నడిపించిన ఘనత గోదావరి పుష్కర మహోత్సవాలది!

ఉభయ గోదావరి జిల్లాలలో పుష్కర సేవలలో పాల్గొన్న వందలాది సత్యసాయి సేవాదళసభ్యులను కలుసుకొని ఉత్సాహపరచాలని, అభినందించాలని, వారి భక్తికి త్యాగనిరతికి నమస్కరించాలని, ఎల్లరినీ ప్రేరేపించి ముందుకు నడిపించిన శ్రీ సత్యసాయి ప్రభువుల దివ్య పాదాలకు ప్రణమిల్లాలని ప్రయాణమయ్యాను.

ఏ రైలూ, బస్సు, లారీ, టేక్సీలూ ఖాళీగా లేవు. అన్నీ ఫుల్! నేనెక్కిన రైలు పది గంటలు లేటు! ఏ స్టేషనూ రాదు, రైలు కదలదు. అన్ని రైళ్ళూ పోటీపడి ఆలస్యంగా నడిచాయి. కానీ, స్వామి కరుణ! నాలో విసుగు నీరసం మచ్చుకైనా కలగలేదు. స్వామిని తలుచుకుంటూ, జనుల భక్తి ఉత్సాహాలను గమనిస్తూ కాలక్షేపం చేశాను.

కొవ్వూరు, రాజమండ్రి స్టేషన్లలో అంతా జనమే! రైలు దిగి కాలు పెట్టడానికి స్థలం లేదు. ఆ జనాన్ని తప్పించుకుని స్టేషను బైటికి రావడానికి విశ్వప్రయత్నం చెయ్యవలసి వచ్చింది. వేగంగా నడిచే రోజులు పోయాయి. మోకాళ్ళ నొప్పులవల్ల నిదానంగా, రీవిగా, హుందాగా నడవవలసిన స్థితి దాపురించింది. ఈ వయసుకు అదీ అలంకారమే అనిపించింది.

రాజమండ్రిలో స్వామి దయవల్ల బులుసువారింట్లో చక్కని ఆతిథ్యం లభించింది. అక్కడ సేదదీరి సేవాదళం వారిని కలుసుకోవడానికి శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం

చేరుకున్నాను. ఎక్కడ స్వామి కొలువు తీరి ఉంటారో అక్కడ నిత్యకల్యాణం పచ్చతోరణంలా ఉంటుంది కదా! అట్లే, గురుకులం ఒక చక్కని కల్యాణ మండపంలా అందాలు దిద్దుకుంది. పూర్వం వివాహాలు వారంరోజులు జరిగేవని చెప్పుకుంటారు. ఇప్పుడైతే ముహూర్తం అయిన గంటలో అంతా ఖాళీ! ఎక్కడా ఏమీ ఉండవు. కానీ, ఆ సేవాదళ శిబిరాలలో కల్యాణ సాయి దివ్య శోభ రెండు వారాలదాకా కొనసాగింది. నిత్యం తెల్లవారుఝామునుంచి రాత్రివరకు అలుపెరగక విరామం లేకుండా శ్రమించిన మన సత్యసాయి సేవాదళంవారి కార్యదీక్ష సాటిలేనిది. ఉదయం సేవకు బయలుదేరే సమయంలో ఎంత ఫ్రెష్గా ఉన్నారో రాత్రిదాకా అలాగే ఫ్రెష్గా చిరునవ్వులతో సేవలందించగలిగారంటే, భగవాన్ దివ్యశక్తి వారిలో కరెంటులాగా ప్రవహించి నడిపించిందని స్పష్టమైంది. మామూలు దైనందిన వ్యవహారాలలో అయితే నొప్పులు, అలసట, నీరసం బాధిస్తాయి కానీ, స్వామి సేవలో అవన్నీ సద్దుమణిగి ఉంటాయి.

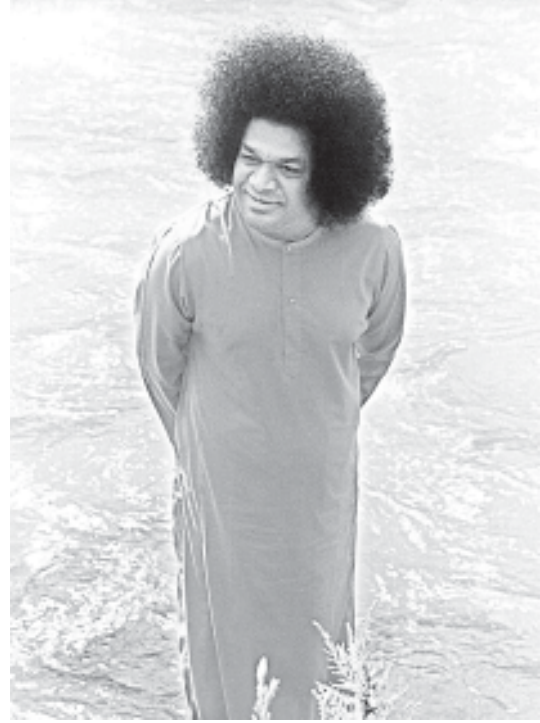
తపస్సుకాదు, తీర్థయాత్రలు కాదు, జప తపాదులు కావు, సేవయే స్వామికి అత్యంత ప్రీతికరమైన సాధన. “చదువు సంధ్యలు చాల నేర్చినా స్వామిసేవతో చాలవురా! మధురమైన ఆ నామము తలచిన మార్గము నీకే చూపునురా!” అన్నారు భగవాన్. సేవాదళంలో బహు ముచ్చట గొలిపిన మరొక అంశం వారిలో ఉన్న ఐక్యత, అన్యోన్య ప్రేమ. “భేద భావంబు విడనాడి ప్రీతితోడ - కలసియున్నవో సాయికి కలుగు ప్రేమ” అని స్వామి ఉద్బోధించినట్లుగా అందరూ అన్నదమ్ముల మాదిరి కలసికట్టుగా ఒకే మాట, ఒకే బాటగా శ్రమించారు. ఇదే సేవాసాధన అంటే. అధికులమనే భావనతో పెత్తనం చెలాయించేవారెవరూ కనపడలేదు. అంతా స్వామి భక్తులే! సేవే శ్వాసగా నిలిచిన సత్యసాయి సేవాదళంవారే!

“నీవెప్పుడూ ‘నేను ఇతరులకు సేవ చేస్తున్నాన’నే భావనతో ఉండకూడదు. యథార్థానికి నీకు నీవే సేవ చేసుకుంటున్నావు. సేవ చేయడంద్వారా నీకే ఎంతో ఉపకారం జరుగుతున్నది” అని స్పష్టం చేశారు భగవాన్. ఈవిధమైన భావనతో మనము సేవ చేస్తే స్వామికి ఎంత

అనందమో, సమాజానికి ఎంత ఉపయోగమో కదా! మన సేవాదళంవారి సేవలు గమనించి ప్రభుత్వ యంత్రాంగం, పోలీసువారు సంభ్రమాశ్చర్యచకితులై వారిపట్ల విశేష గౌరవాదరణలు కనబరచారు. పెద్దగా వాన పడుతున్న సమయంలో కూడా ‘పుష్కర ఫూట్’లలో ఎక్కడివారక్కడ నిలిచి భక్తులకు సేవలందించినవారు మన సాయి సోదర సోదరీమణులే. వారిని సాయి అనుగ్రహ చిత్రం ఎప్పుడూ కాపాడుతూనే ఉంది.

వీఐపి ఫూట్‌లో ప్రవేశించి గోదావరిలో మూడు మునకలు మునిగాను. ఉప్పొంగే గోదావరిని, అలల కేరింతల గోదావరిని చూస్తూంటే, ప్రేమతో తన బిడ్డలను చూడడానికి మీదమీదకు వస్తున్నదా అనిపించింది. గోదావరి బ్రిడ్జిపై మిలమిల మెరిసే విద్యుద్దీపాలంకరణను, నిత్యహారతి కార్యక్రమాలను టీవీ ఛానెళ్ళు, పత్రికలు ప్రస్తుటంగా ప్రకటించాయి. నిత్యమూ గోదావరీమాతకు భక్తిపూరితమైన మంత్రోచ్ఛారణతో హారతులిచ్చారు. ఆ అలంకరణలు, భక్తుత్సాహాలు చూస్తూంటే, దేవతలందరూ గోదావరిలో కొలువుదీరినారా అనిపించింది. ఊహకందని రీతిలో అంగరంగ వైభవంగా రెండు కళ్ళు చాలవన్నట్లుగా, మాటల కందనట్లుగా గోదావరి పుష్కరాల మధుర స్పృశలు గుండెలలో చెరిగని ముద్ర వేసినవి అనే మాట అతిశయోక్తి కాదు. చూసినవారందరూ అంగీకరించే సత్యానుభూతి, నిత్యానుభవం.

మన సత్యసాయి సేవాదళంవారు పంపిణీ చేసిన ఆహార పొట్లాలు భలే రుచిగా ఉన్నాయని అందరూ అనుకోవడం నా చెవిన పడ్డది. స్వామి సన్నిధిలో తర్ఫీదు పొందిన మనవారు చకచకా పంచిన విధానం వారికున్న అనుభవాన్ని, క్రమశిక్షణను, నిరుపమాన సేవానిరతిని ప్రతిబింబించింది. రోజుకి దాదాపు లక్ష ప్యాకెట్లు వితరణ చేశారు. అనేకచోట్ల క్యూలు ఏర్పాటు చేసి గంటలోపే ప్రసాద వితరణ పూర్తి గావించేవారు. మరీ అపురూపమైన సన్నివేశమేమిటంటే, కార్లు బస్సులదగ్గరకు, క్యూలో నిలబడినవారి దగ్గరకు కూడా వెళ్ళి మంచి నీరు, ఆహార పొట్లాలు అందించడం గోదావరి జిల్లాలవారికే చెల్లింది. చిరకాలంనుంచి మన ప్రశాంతి నిలయంలో భగవాన్

జన్మదినోత్సవాలలో, ఇంకా జాతీయ అంతర్జాతీయ సదస్సుల సందర్భాలలో భక్తులకు ప్రసాదాలను పంపిణీ చేసినా, ప్రత్యేక క్యాంటీన్లు నిర్వహించినా గోదావరి జిల్లాలవారే కదా! పుష్కరాల సేవలు వారికి కొత్తేమీ కాదు. ప్రతి పర్యాయమూ అద్భుతంగా సేవలందించారు. త్యాగానికి, భక్తికి, వినయ విధేయతలకు ప్రతీకలుగా నిలిచారు. వారి మాటలందు తీపి, చేతలందు ప్రేమ తొణికిసలాడుతుంటాయి. ఎంత చెప్పినా ఎంత రాసినా చాలదు.

మరో విషయం చెప్పాలి. పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా కొవ్వూరు వెళ్ళడం జరిగింది. నేను విశాఖపట్నం ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో చదువుకున్నాను. అక్కడ రామకృష్ణ మిషన్ ప్రక్కనే ఉన్న సముద్ర తీరాన్ని ‘ఆర్.కె. బీచ్’ అంటారు. కొవ్వూరు గోదావరి తీరం కూడా ఆర్.కె. బీచ్‌లాగే ఉంది. గోదావరి తీరానికి, పట్టణానికి మధ్యగా విశాలమైన స్థలం ఉన్నది. ఆ ఇసుక తిన్నెలు, దూరాన గోదావరి హాయిలు, సాబగులు సముద్ర తీరాన్ని

తలపిస్తాయి. ప్రభుత్వము ఎంతో చొరవ తీసుకొని, ముఖ్యంగా కలెక్టరుగారు అనుక్షణం పర్యవేక్షిస్తూ, భక్తులతో మమేకమై తిరుగుతూ, మన సంస్థలవారిని ప్రోత్సహిస్తూ అండదండలుగా నిలిచి పుష్కర సేవలు దిగ్విజయంగా జరగడానికి తోడ్పడినారు.

కొవ్వూరులోని మన సేవా శిబిరంలో సంబరాన్ని చూడాలి. ఒకచోట ఘుమఘుమలాడుతూ నోరూరించే పులిహోర పొట్లాలు, మరోచోట భారీస్థాయిలో వంటలు, మరోచోట రాసులుగా కూరగాయలు, ఇంకొకప్రక్కన నలభీమ పాకాలకు సరితూగే వంటకాలు.... ఒక పెద్ద వివాహ కార్యక్రమంలా ఉంది అక్కడి వాతావరణం. మర్యాదపూర్వకమైన పలకరింపులు, చిరునవ్వుల జల్లులు, అలుపెరుగక శ్రమించే సేవాదళం సత్యసాయి సేవా వైభవాన్ని చాటాయి. సాయంకాలం ప్రత్యేకమైన వేదికపై సభలు, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు, చిన్నారుల నృత్యాలు నేత్రపర్వంగా నిర్వహింపబడినాయి.

నరసాపురంలోకూడా మన సేవాదళంవారు అకుంఠిత సేవాదీక్షతో, చెరగని చిరునవ్వుతో యాత్రికులకు అన్ని విధాలుగా సహాయ సహకారములనందించి పుష్కర సేవలు జయప్రదం గావించారు.

ఇక, తెలంగాణా రాష్ట్రంలో మన సేవాదళంవారు చేసిన పుష్కర సేవలను గురించి ఆత్మీయుడు, ఆదిలాబాద్ జిల్లా అధ్యక్షుడు వెంకట్రావు చెప్పగా తెలిసింది. తెలంగాణాలో ప్రముఖంగా బాసర, కందకుర్తి, భద్రాచలం, ఖమ్మం, ధర్మపురి గోదావరి స్నాన ఘట్టాల వద్ద విశిష్టమైన సేవలందించి ప్రభుత్వ అధికారుల, భక్తుల, పుర ప్రముఖుల మన్ననలందుకొన్నారు మన సేవాదళంవారు. భక్తులకు పాలు సరఫరా చేశారు. త్రాగునీటిని అందించారు. సామాన్లు భద్రపరచు కేంద్రాన్ని నిర్వహించారు. సేవాదళం ఎంత దీక్షతో పనిచేశారంటే, ఉన్నవారు ఉన్నచోటే ఉంటామన్నారు, మాకు పిప్పలు అక్కర్లేదన్నారు. అంత ఉత్సాహం, సంతోషం వారిలో పెల్లుబికినవి. పోలీసువారైతే పూర్తిగా మన సేవాదళాకే బాధ్యతలు అప్పగించి భరోసా కల్పించారు. తెలంగాణా స్నాన ఘట్టాలలో దాదాపు వెయ్యిమంది కార్యకర్తలు

సేవలో పాల్గొన్నారు. మంచుర్యాలలో నారాయణ సేవ భారీ స్థాయిలో జరిగింది. బాసరలో గోదావరి హారతి, బాబావారి చిత్రపటాలకు మంగళ హారతి నిత్యము జరిపారు. హారతి కార్యక్రమంలో తెలంగాణా మంత్రివర్యులు, పలువురు ప్రముఖులు పాల్గొన్నారు. పెద్దలందరూ ప్రత్యేకించి మన సంస్థలవారిని ఉద్దేశించి ప్రశంసావాక్యాలు పలికారు. సమాజం గౌరవించేలా, ప్రభుత్వాధినేతల సత్కార పురస్కారాల నందుకొనేలా స్వామి తెలంగాణా రాష్ట్రంలో పుష్కర సేవలను అత్యున్నత స్థాయిలో మన సంస్థలవారిచే జరిపించారు.

“పరమాత్మ ప్రేమను ధరణిలో జనులకు
ప్రవహింపజేయుటే పరమభక్తి
ప్రతి మానవుండును బ్రతికి తానుండుట
స్వార్థంబునకు కాదు సంఘసేవ
చేయుటకే అన్న శ్రేష్ఠభావంబుతో
మెలగుచునుండిన మేలు కలుగు
మరచియు తను తాను మానవ సేవకు
అంకితమగుటయే ఆత్మతృప్తి
నిష్కళంకపు ప్రేమను నిల్చి హృదిని
సకల జీవుల కుపకృతి సలుపకున్న
పుట్టి ఫలమేమి నరుడుగా పుడమియందు
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎరుక పరతు
సాధుసద్గుణ గణ్యులౌ సభ్యులార!”

అన్న భగవాన్ సందేశాన్ని హృదయంలో నిలుపుకొని, సమాజ సేవయే సర్వేశ్వర పూజ, సేవను మించిన సాధన లేదన్న బాబా మార్గాన్ని అనుసరించి స్వామి ఆశీస్సులకు, భక్త మహాశయుల ప్రశంసలకు, ప్రభుత్వ పురస్కారాలకు, సంఘంలో గుర్తింపునకు నోచుకున్న ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాల సేవాదక్షులందరినీ, కార్యకర్తలనూ, ఎల్లరి కుటుంబాలనూ ఆశీర్వదించి మున్ముందు ఇంకను ఇతోధికంగా సేవాభాగ్యాన్ని కల్పించుమని భగవాన్ బాబావారిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

దొరకునా ఇటువంటి సేవ! P

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 51వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

దివ్యానుభూతులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య చరిత్ర పుటలు తిరగేస్తే కొందరు భక్తులతో వారు అత్యంత సన్నిహితంగా ఉంటూ, వాళ్ళని మాటలతోనూ, చేతలతోనూ నవ్విస్తూ, ఏడిపిస్తూ, కవ్విస్తూ అటవట్టించి ఆనందించడం గమనిస్తాం. అటువంటి విచిత్ర అనుభవాల లక్ష్యం భగవాన్ ఆ భక్తుల హృదయాలలో స్థిరమైన పరివర్తన తీసుకురావడం. దాని పరాకాష్ఠ భగవానుని అవతార మహోద్యమంలో ఆ భక్తులకు ప్రముఖ పాత్ర లభించడం, ఆ తర్వాత అటువంటి అనుభవాలు మాయమవ్వటం జరుగుతూ వస్తుంది. అలాంటి విచిత్రమైన అనుభవాలు పొందిన అదృష్టవంతులలో డా॥ అన్నంభొట్ల రవీంద్రనాథ్ ఒకరు. ఆయన ప్రచురణార్థం పంపిన రచనలోని సంఘటనలు యథార్థమైనవని సాక్ష్యాధారాలతో నిర్ధారించడానికి సంవత్సరం పైగా పట్టింది. అందులో కొన్ని అనుభవాలు సంక్షిప్తంగా మీ ముందుంచుతున్నాము.

డా॥ రవీంద్రనాథ్ మంచి పేరు సంపాదించిన హైదరాబాదులో ప్రాక్టీసు చేస్తున్న ఇఎన్టీ స్పెషలిస్టు. ఆయన తల్లిదండ్రులు 1964 నుంచే భగవాన్ అనుగ్రహానికి పాత్రులైన భక్తులు. ఆ కారణంగా విద్యార్థి దశ నుంచీ రవీంద్రనాథ్ గారు, వారి కుటుంబ సభ్యులు సాయిభక్తులయ్యారు. కర్నూలు మెడికల్ కాలేజీలో ఎమ్బిబిఎస్ పూర్తి చేసి 1977లో వివాహానంతరం తన సతీమణి శ్రీమతి ప్రియంవదతో కలిసి స్వామి సన్నిధికి వచ్చినప్పుడు స్వామి ఆయనకు ఇంటర్వ్యూ అనుగ్రహించి పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ చేయుమని, తప్పక సీటు వస్తుందని

చెప్పారు. స్వామి చెప్పినట్లుగానే ఆయన పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తి చేశారు. కానీ, ఆ తరువాత ధన సంపాదనలో పడి వృత్తి వ్యవహారాలలో మునిగి చాలాకాలంవరకు మళ్ళీ పుట్టపర్తి వంక చూడలేదు.

“మీరు నన్ను మరచినా నేను మిమ్ము మరువను” అని అన్నట్లుగా స్వామి రవీంద్రనాథ్ గారిని మళ్ళీ తమవద్దకు రప్పించుకొని అనుగ్రహించదలచుకున్నారు కాబోలు! ఆయన సమీప బంధువు ఇంట్లో స్వామి తమ ఫోటోలనుండి విభూతి వర్షించడం, తమకు పెట్టిన నైవేద్యాన్ని స్వీకరించడం వంటి ఎన్నో అద్భుత లీలలు చూపుతూ వచ్చారు. 1995 దసరా సందర్భంగా వాళ్ళ ఆహ్వానం మేరకు డాక్టరు దంపతులు తమ పిల్లలతో కలిసి వాళ్ళంటికి వెళ్ళారు. అక్కడ వీళ్ళు చూస్తూండగానే స్వామి ఫోటోపై కాస్త తడితడిగా ఉన్న విభూతి పొర ప్రత్యక్షమైంది. వాళ్ళు ఒక కొబ్బరి చిప్పను ప్రసాదంగా ఇవ్వగా చూస్తూండగానే ఆ చిప్ప విభూతితో నిండిపోయింది!

తాను స్వయంగా చూసిన ఈ లీలలు డాక్టరుగారిపై చాలా ప్రభావం చూపాయి. ఆరోజు నుంచి స్వామిని గురించిన ఆలోచనలతో ఆయన మనస్సు నిండిపోయింది. స్వామి జీవిత చరిత్ర, “సత్యం శివం సుందరం” చదవడం మొదలుపెట్టారు. హైదరాబాదులోని ‘శివం’ మందిరంలో జరిగే మెడికల్ క్యాంపుల్లో పాల్గొనడం ప్రారంభించారు.

ఒకరోజు డాక్టరుగారి క్లినిక్ కి ఏదో తెలియని జ్వరంతో బాధపడుతున్న ఒక పేషంటు వచ్చాడు. అతనికి చికిత్స చేసినా ఫలితం లేకపోయేసరికి ‘నిమ్స్’లో చేర్చారు. అయినా పరిస్థితిలో మార్పు రాలేదు. అతను మళ్ళీ

డాక్టరుగారిదగ్గరకే వచ్చి ఇక ఆసుపత్రుల చుట్టూ తిరగడానికి తనవద్ద డబ్బు లేదనీ, ఏ చికిత్స చేసినా ఆయనే చేయాలని అభ్యర్థించాడు. మళ్ళీ అతనిని అడ్మిట్ చేసుకొని ట్రీట్మెంటు మొదలుపెట్టినా అతని ఆరోగ్య పరిస్థితి రోజురోజుకీ దిగజారుతూ వచ్చింది.

ఒకరోజు మధ్యాహ్నం రవీంద్రనాథ్ గారు ఒక సాయి భక్తుని ఇంట్లో శ్రీ సత్యసాయి వ్రతంలో పాల్గొని, ప్రసాదం తెచ్చి ఆ పేషంట్ కిచ్చి, సాయంత్రానికి మళ్ళీ వస్తానని చెప్పి ఇంటికి వెళ్ళిపోయారు. పేషంట్ ఎలా ఉన్నాడో అన్న ఆందోళనతో ఆయన సాయంత్రం మళ్ళీ క్లినిక్ లో అడుగుపెట్టేసరికి, పూర్తిగా కోలుకొని పక్కపై కూర్చున్న పేషంట్ ను చూసి తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకపోయాడు. ఈ అనుభవంతో రవీంద్రనాథ్ గారికి స్వామి దివ్యత్వంపట్ల నమ్మకం బలపడింది.

1995 డిసెంబరులో క్రిస్మస్ పండుగనాడు, దాదాపు పదిహేడేళ్ళ తరువాత మళ్ళీ ఆయన కుటుంబం, ఆయన సోదరుల కుటుంబాలు కలసి ప్రశాంతి నిలయం వచ్చాయి. స్వామి దర్శనానంతరం రవీంద్రనాథ్, ఆయన

సతీమణి, ఇద్దరు పిల్లలతో కలసి గోపురం గేటుదగ్గర ఉన్న షాపులోకి వెళ్ళి స్వామి ఉభయ హస్తాలతో అభయమిస్తున్న పాకెట్ సైజు ఫోటోకోసం వెతుకుతూంటే ఆకట్టుకునే ముఖవర్చస్సుతో చెవులకు పోగులు ధరించిన ఒక పదిహేనేళ్ళ పిల్లవాడు వచ్చి, డాక్టరుగారి సతీమణిని చిరపరిచితుడిలా పలకరిస్తూ, “నన్ను గుర్తు పట్టావా?” అని అడిగాడు.

ఆవిడ తెల్లబోయింది.

“నన్నెలా మరచిపోగలవు? ఇక్కడికి పూర్వం మూడు సార్లు వచ్చావు కదా” అన్నాడు.

నిజమే! ఆవిడ అంతకుపూర్వం 1977, 78, 82 సం॥లలో పుట్టపర్తికి వచ్చింది.

అయినా అతని మాటల్ని పట్టించుకోకుండా ఆవిడ తన పనిలో తానుంటే, “నీవు వెతుకుతున్న ఫోటో ఈ షాపులో దొరకదు” అన్నాడా పిల్లవాడు.

ఆ తరువాత డాక్టరుగారివైపు తిరిగి, “నువ్వు స్వామిని మరచిపోయావు. అవునా? నీకు డబ్బే ముఖ్యమైపోయింది” అనడంతో ఆయన నిర్ఘాంతపోయాడు. “నేనెవరో తెలుసుకోవాలనుందా? ఇదిగో చూడు” అంటూ ఎదురుగా బుక్ షెల్వులో ఉన్న శిరిడీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర గ్రంథాన్ని తెరిచి చూపించాడు.

**“నా భక్తుడు సప్తసముద్రాలకు ఆవల ఉన్నా
పిచ్చుక కాలికి దారం కట్టి లాగినట్లు దగ్గరకు
లాక్కుంటాను”**

ఈ వాక్యాలు చదివేసరికి, ఈ పిల్లవాడు ఎవరో సామాన్యుడు కాదు, బాబావారే ఈ రూపంలో వచ్చారేమో అన్న భావన కలిగింది డాక్టరుగారికి. తమ కుటుంబంపై అపారమైన దయాప్రేమలు కురిపిస్తూ వచ్చిన స్వామిని ఇంతకాలం మరచిపోయినందుకు పశ్చాత్తాపం కలిగింది. ఇంతలో ఆయన సతీమణి, “మనకి కావలసిన ఫోటో ఇక్కడ లేదు, వెళదాం పదండి” అంటుంటే, ఆ పిల్లవాడు తన ఖాళీ జేబునుండి వాళ్ళు కోరిన ఫోటోలు నాలుగు ఒకదాని తరువాత ఒకటి తీసి, “మీకు కావలసిన ఫోటో ఇదే కదా” అంటూ నలుగురికీ ఇచ్చాడు.

“మీరెక్కడుంటున్నారు? నేనుకూడా వస్తాను” అంటూ వాళ్ళ గదికి వెళ్ళి, కుటుంబ సభ్యులను పేరుపేరునా పలకరించి, ఫోటోలు పంచి, “నేనెప్పుడూ మిమ్మల్ని మరువను. మీ ఇంట వెంట జంట ఉంటాను” అంటూ గది బయటికి అడుగుపెట్టాడు.

అంతవరకు ఏదో స్వప్నలోకంలో విహరిస్తున్నట్లు మంత్రముగ్ధులై ఉన్న డాక్టరుగారు, ఇతర కుటుంబ సభ్యులు ఆశ్చర్యంనుండి తేరుకొని వెంటనే బయటికి వచ్చి చూస్తే ఆ పిల్లవాడు అదృశ్యుడయ్యాడు.

పుట్టవర్తినుండి హైదరాబాదుకి తిరిగి వెళ్ళిన తరువాత 1996 జనవరి నుండి ఇంట్లో ప్రతి గురువారం భజన చేయడం మొదలుపెట్టారు. స్వామి లీలా వినోదానికి వాళ్ళ ఇల్లుకూడా ఒక వేదికైంది. స్వామి వాళ్ళ ఇంటా వెంటా జంటా ఉన్నామనడానికి నిదర్శనంగా కిచెన్ సీలింగునుండి ఎడతెరిపి లేకుండా కొన్నిగంటలపాటు విభూతి వర్షం కురిపించడం, విభూతి ప్యాకెట్ను ఒకచోట అదృశ్యంచేసి మరోచోట ప్రత్యక్షం గావించడం, పసుపుతో నేలమీద ‘సత్యసాయిబాబా’ అన్న సంతకం ప్రదర్శించడం వంటి వింతవింత లీలలను చూపి డాక్టరుగారి కుటుంబాన్ని సంభ్రమాశ్చర్యానందాలలో ఓలలాడించారు.

భగవాన్ అవతారం చాలించిన తరువాత కూడా ఈ దివ్యలీలలు కొనసాగుతున్నాయి. 2014 అక్టోబరులో వాళ్ళ ఇంట్లో ఒక సమస్య తలెత్తినప్పుడు రవీంద్రనాథ్ దంపతులు ‘అన్యథా శరణం నాస్తి’ అని కన్నీళ్ళతో ప్రార్థించగా, “నేనుండగా భయమెందుకు?” అన్నట్లుగా స్వామి పటంనుండి విభూతి కురిపించారు. అంతే! ఆ సమస్య శాంతియుతంగా, శాశ్వతంగా పరిష్కారమైపోయింది.

స్వామి చూపే చమత్కారాల పరమార్థం మనలో సంస్కారాన్ని కలిగించి పరోపకారంలో ప్రవేశపెట్టడమే కదా! స్వామి ప్రసాదించిన దివ్యానుభవాల స్ఫూర్తితో ఇప్పటికీ డా॥ రవీంద్రనాథ్గారు ప్రతి నెలా ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చి శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్ సేవలలో ఇతోధికంగా పాలుపంచుకుంటూ తరిస్తున్నారు.

ఉంగరం దివ్యస్వర్గ ప్రభావం

మలేషియాలో జన్మించి, సింగపూర్ ఇంగ్లండ్ దేశాల్లో విద్యాభ్యాసం చేసిన డాక్టర్ సారా పవన్ ఎనస్టిటిస్ట్గా మంచి పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించి శ్రీలంకలోనూ, న్యూజిలాండ్లోనూ ప్రాక్టీసు చేసి, తుదకు ఆస్ట్రేలియాలో 10 సంవత్సరాలుగా ఉంటూ వచ్చేడు. ఆయన భార్య కూడా డాక్టరే. 1980లో తొలిసారిగా బాబా దర్శనం చేసుకున్నాడు. ఆయన కొంతమంది భక్తులను వెంటపెట్టుకుని 1982 డిసెంబరులో క్రిస్మస్ ఉత్సవంలో పాల్గొనడానికి ప్రశాంతి నిలయం వచ్చాడు. 19వ తేదీన ఆయనకు స్వామి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చారు. ఆ సందర్భంలో స్వామి ఒక ఉంగరాన్ని సృష్టించి ప్రసాదించారు. ఇంటర్వ్యూ అయిన తరువాత బయటకు రాగానే ఆస్ట్రేలియా సత్యసాయి సంస్థల ప్రముఖ కార్యకర్త ఆర్థర్ హిల్కోట్ ఆయనను కలిసి అర్జెంటుగా ఒక పేషంటును చూడవలసిందిగా అర్థించాడు.

ఆ పేషంటు ఆస్ట్రేలియాలోని ఎడిలైడ్ నగరం నుండి వచ్చిన రోమన్ కేథలిక్ ప్రీస్టు - రివరెండ్ టెడ్ముల్వేహిల్. అతడికి తరచు ఫిట్స్ వస్తుంటాయి. అందువలన ఒక యువ డాక్టరుని తన వెంట పెట్టుకుని వచ్చాడు. ఆ ఫిట్స్ వచ్చినప్పుడు ‘ఇంట్రావీన్స్’గా వేలియం అనే మత్తుమందు ఇవ్వాలని, అంతకంటే మరేవిధమైన చికిత్స నిష్ఫలమని ఆయనకు ఆస్ట్రేలియాలోని ఫ్లయిండర్స్ ఇన్స్టిట్యూట్ నిర్ధారించింది. ఆరోజున ఆ మూర్ఖ ఉధృతంగా రావడంతో చొంగకారుస్తూ నాలుక బయటపెట్టి స్పృహ కోల్పోయి ఉన్నాడు. వెంట వచ్చిన డాక్టరు వేలియం ఇంజెక్షన్ ఇచ్చినా స్పృహ రాలేదు.

ఆ పేషంటు చరిత్రంతా విన్న డా॥ పవన్ తాను చేయగల వైద్య చికిత్స ఏమీ లేదని గ్రహించి, తనవద్ద ఉన్న స్వామి విభూతి కొంచెం అతని నాలుకమీద వేసి, అంతక్రితం ఇంటర్వ్యూలో స్వామి ప్రసాదించిన ఉంగరాన్ని ఆ ప్రీస్టు నుదుటిమీద ఉంచి, ఒక్క క్షణం ప్రార్థించాడు. అంతే! ఆ ప్రీస్టు కళ్లు తెరచి డా॥ సారా పవన్ని ఆనవాలు పట్టి లేచి కూర్చుని అభివందనం చేశాడు.

ప్రశాంతి నిలయంలో స్వామిని దర్శించిన వేళా విశేషం, ఆ ప్రీస్ట్ కి ఆనాటినుండి ఆ వ్యాధి పూర్తిగా నయమైపోయిందని డా॥ పవన్ చెప్పాడు.

రెక్కలోచ్చిన కళ్ళజోడు

విశ్వశాంతికారకు రోమ్ నగరంలో 1983 అక్టోబరు 30వ తేదీన ప్రపంచ సమ్మేళనం ఏర్పాటయింది. వివిధ దేశాల ప్రతినిధులతోపాటు భారతదేశం నుండి ఆ సదస్సులో పాల్గొనడానికి ముగ్గురు ప్రముఖులను ఎంపిక చేశారు, భగవాన్. వారు అప్పటి సత్యసాయి యూనివర్సిటీ వైస్ చాన్సిలర్, జ్ఞానపీఠ అవార్డు గ్రహీత ప్రొ॥ వి.కె. గోకాక్, సత్యసాయి సంస్థల భారత దేశ అధ్యక్షులు శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్, అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి గడించిన పాత్రికేయులు ఆనాటి 'సనాతన సారథి' సంపాదకులు అయిన శ్రీ వి.కె. నరసింహన్ గారు.

మర్నాడు మానవజాతి ఐక్యతను గురించి ప్రసంగించవలసిన శ్రీ వి.కె. నరసింహన్ రోమ్ నగరంలో 'ఎర్గిఫ్' హోటల్ లో బస చేశారు. అక్కడ ఆస్ట్రేలియా నివాసి అయిన డా॥ సారా పవన్ ఆయనను కలుసుకోగానే, ఆస్ట్రేలియాకు చెందిన సత్యసాయి న్యూస్ లెటర్ కి సంపాదకత్వం వహిస్తున్నందున, దాని ప్రత్యేక సంచికకు వ్రాసిన వ్యాసాన్ని డా॥ సారా పవన్ కు చదివి వినిపించి ఇవ్వాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, నరసింహన్ గారు తను చదువుకోవడానికి ఉపయోగించే కళ్ళజోడు పెట్టె వెతికితే కనబడలేదు. గది, తన మంచంమీద, సూట్ కేసు, బ్రీఫ్ కేసు అంతా వెతికారు. కనపడలేదు. దానిని తను ఫ్లయిట్ లో

మరచిపోయానా, బెంగళూరులోనే మరచిపోయానా అని ఆలోచిస్తూ ఆందోళన పడుతూంటే ఆయనకు ఒడలంతా చెమటలు పట్టాయి.

ఆ కళ్ళద్దాలు కనబడకపోతే తను ఈ సమావేశానికి రోమ్ నగరం రావడం వ్యర్థం. తను సభాముఖంగా చదవాల్సిన కాగితాలెన్నో తెచ్చుకున్నాడు. ఈ సమావేశంలో నోట్సు రాసుకోవలసి ఉంటుంది, సభాసదులు అడిగే ప్రశ్నలు రాసుకోవాలి. ఇలా గొణుక్కుంటూ ఉండగా, సారా పవన్ కూడా ఆ కళ్ళజోడు వెతకడంలో సహాయం చేసినా ఫలితం లేకపోయింది. తను సమావేశంలో పాల్గొనే అవకాశానికి స్పష్టి చెప్పవలసి ఉంటుంది. నన్ను ఆశీర్వదించి పంపిన స్వామికి నేను మొహం ఎలా చూపెట్టగలను అని విచారిస్తూ ఉండగా, గాలిలోనుండి తలగడపై ఏదో వస్తువు పడినట్లు క్లిక్ అన్న శబ్దం వినపడింది.

అంతే! దాన్ని చూడగానే, 'నా కళ్ళజోడు' అని ఎగిరి ఆనందంతో గంతులేశాడు. అది స్వామి మహిమే అని గ్రహించి స్వామిని తల్చుకుని ఆనందాశ్రువులు రాలాడు. ఎదురుగుండా కుర్చీలో కూర్చున్న ప్రత్యక్ష సాక్షి సారా పవన్ కి ఇది ఒక అద్భుత అనుభవం.

సమావేశం దిగ్విజయంగా ముగిసిన తరువాత బెంగళూరు తిరిగి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి "నీ కళ్ళజోడు సమయానికి అందింది కదా" అని కుశల ప్రశ్న వేశారు.

ఎక్కడ బెంగళూరు! ఎక్కడ రోమ్! స్వామి అనుగ్రహానికి కాలం, దూరం ప్రతిబంధకాలా!

(సశేషం)

సర్వం దైవసంకల్పమే!

ఈ సృష్టి క్రమాన్ని నిశితంగా పరిశీలించగా మనకు అర్థమయ్యేది - ఈ సృష్టికి మూలకారణమైన మహత్తు. అదే దైవం. ఆ దైవశక్తి తన దివ్య శాసనాన్ననుసరించి సృష్టి స్థితి లయములను నడుపుతుంది. జరిగేది సర్వం దైవసంకల్పమే. దేవుడున్నాడు, దేవుడున్నాడు, దేవుడున్నాడని సతతం స్మరించు. ఆత్మస్వరూపుడై నీలోనే ఉన్నాడన్న అనుభవం కలుగుతుంది.

“...పితా త్వమేవ”

వసంతభాను

తల్లి తరువాత స్థానం తండ్రిది. తల్లి ప్రేమ పాలలా స్వచ్ఛమైనది, మధురమైనది. తక్షణమే ఆస్వాదించి ఆనందించగలిగినది. తండ్రి ప్రేమ ఆ పాలలో దాగున్న వెన్నవంటిది. అది అందుకునేందుకు కొంత ప్రయత్నం అవసరం. తండ్రిని మెప్పించడం అంత తేలికైన పని కాదు.

తండ్రి ఎప్పుడూ తనయుడి ఉన్నతిని కోరుతాడు. కుమారుడు విద్యలో రాణించి పేరు తెచ్చుకున్నా, “అఁ... ఏవో నాలుగు మార్కులొస్తే సరా, ఫస్టు రావాలి” అంటాడు. ఇంకా ఉన్నత లక్ష్యాలు సాధించేలా కొడుకును ప్రేరేపిస్తాడు. ఏదో సాధించానని విజ్ఞప్తిగా కొడుకు అధోగతి

పాలవకుండా జాగ్రత్త పడతాడు. ఆ క్రమంలో అవసరమైతే కొంత కారిన్యం ప్రదర్శించవచ్చు.

కొడుకు జీవితంలో ఏదో సాధించాడనేది ఏ తండ్రికైనా గర్వకారణమే. కొడుకును ఎదురుగా పొగడకపోయినా నలుగురిలో కుమారుని గురించి గొప్పగా చెప్పుకుంటాడు, పొంగిపోతాడు. స్వామి కూడా విద్యార్థులను, “వీళ్ళు నా పిల్లలు. వీళ్ళే నా ప్రోపర్టీ” అని సగర్వంగా చెప్తారు. వారిని ఎంతగా లాలిస్తారో ఒక్కోసారి వారితో అంత కఠినంగానూ వ్యవహరిస్తారు.

స్వామి విద్యార్థి కుమార్. అతను ఒకసారి మందిరం వరండాలో కూర్చున్న సమయంలో స్వామి మంగోలియా

నుంచి వచ్చిన కొందరు భక్తులను ఇంటర్వ్యూ గదిలోకి పిలిచారు. కుమార్‌ను కూడా రమ్మన్నారు. స్వామి తెలుగులో చెప్పేవి కుమార్ వారికి ఆంగ్లంలో వివరించ సాగాడు. పది నిమిషాలు గడిచాక, స్వామికి, ఆ భక్తులకు మధ్య వారధి నేనే, నేను లేకపోతే వారికి స్వామి చెప్పేది అర్థమయ్యేది కాదనే భావన అతనిలో మెదిలింది. నిమిషం గడవకుండానే స్వామి ఓ క్షణం అతనివంక దృష్టి సారించి, వారితో మంగోలియన్ భాషలో మాట్లాడడం మొదలు పెట్టారు. కుమార్‌కు ఏమీ అర్థం కాక, తెల్లమొహం వేశాడు. ఇంటర్వ్యూ అయ్యాక, “అంతా నీ ప్రతిభే అనుకున్నావు కదా, అహంకారం పనికిరాదు” అని మందలించారు స్వామి. బుద్ధి చెప్పటంలోనూ ఎంత సున్నితమో, ఎంత వాత్సల్యమో చూడండి.

ఒకరోజు స్వామి, మందిరం వరండాలో కూర్చున్న విద్యార్థులతో మాట్లాడుతున్నారు. వారికి దగ్గరలో ఒక పారిశ్రామికవేత్త కూర్చుని ఉన్నారు. స్వామి అతన్ని పిలిచారు. మాటల సందర్భంలో ఆయన తన పిల్లల చేతికి అమితంగా డబ్బు ఇచ్చి వాళ్ళను పాడుచేస్తున్నాడని మందలించారు. “ఇంత చిన్న వయస్సులో అంత డబ్బు చేతికిస్తే, వారిలో అనేక వికారాలు విజృంభించేందుకు నీవు దోహదం చేసినవాడవవుతావు. విచక్షణా జ్ఞానం పూర్తిగా వికసించని ఈ లేత వయస్సులో వారికి అంత స్వేచ్ఛగా డబ్బు ఖర్చుపెట్టే పరిస్థితి మనం కల్పించవచ్చునా? ఏ విషయంలోనైనా ముందు జాగ్రత్త మంచిది. జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఇకనుంచైనా అవసరానికి మించి డబ్బు ఇవ్వకు” అని హితవు చెప్పారు.

కన్న తండ్రివలె స్వామి పిల్లల అవసరాలను కనిపెడతారు. అడగకుండానే వాళ్ళ అవసరాలను తీర్చి ఆడుకుంటారు. ఒక పర్యాయం దీపావళి సెలవులకు కొందరు విద్యార్థులు ఇళ్ళకు వెళ్ళకుండా స్వామి సన్నిధిలో గడపాలని బృందావనంలో ఉండిపోయారు. దీపావళి రోజున ఉదయం భక్తులకు దర్శనమివ్వడానికి స్వామి హాలులోకి వచ్చి కూర్చున్నారు. వారి చేతిలో భక్తులు అందించిన ఉత్తరాలున్నాయి.

తమ చుట్టూ కూర్చున్న పిల్లలలో ఒకరిని పిలిచి, “ఈ ఉత్తరాల కట్టలోంచి నీ చేతికి వచ్చిన ఉత్తరం తీసుకో.

అందులో ఏముంటే అది తీసుకో” అన్నారు. ఆ కుర్రవాడు చేతికి వచ్చిన కవరు తెరిచి చూస్తే, అందులో 500 రూపాయల నోటుంది. “తీసుకో” అన్నారు స్వామి.

తాము ఎందుకలా చేశారో చుట్టూ ఉన్నవారికి వివరిస్తూ, “ఆ పిల్లవానికి ఇంటినుంచి మనీ ఆర్డరు రాలేదు. వాడు ఎవరినీ అడగడు. కనుక నేనే ఇచ్చాను. వాళ్ళ నాన్నని రూ॥ 500 పంపించుమన్నాడు. అందుకని అంతే ఇచ్చాను” అంటూ ఆ పిల్లవాడిని చూస్తూ, “మీ నాన్నని ఇంకా ఎక్కువ పంపించుమని అడగాల్సిందిరా” అంటూ ఆటపట్టించారు.

పిల్లలపట్ల స్వామి చూపే ఈ శ్రద్ధే ఎందరో తల్లిదండ్రులు వాళ్ళ పిల్లలను స్వామి సన్నిధిలో వదలి నిశ్చింతగా ఉండటానికి కారణం.

పిల్లలు వారి తల్లిదండ్రులను అనుకరించడంద్వారా నేర్చుకుంటారని చెప్తారు. వ్యసనాలకు బానిసలైన తండ్రులు, కోరికలను అదుపు చేసుకోలేని తండ్రులు, అవినీతి జాడ్యం సోకినవారు, పిల్లలకు ఆదర్శప్రాయులు కాలేరు. తండ్రుల నడవడిక పిల్లల ప్రవర్తనపై ప్రభావం చూపుతుంది.

కుటుంబం, సమాజం గర్వించదగ్గ పౌరులుగా స్వామి పిల్లలను తీర్చిదిద్దుతున్నారు. ఎందరో విద్యార్థులకు తాము ఆదర్శంగా నిలిచి, పిల్లలద్వారా వారి తల్లిదండ్రుల్లో కూడా మార్పు తీసుకువస్తున్నారు. ‘మొక్కై వంగనిది ప్రూనై వంగునా’ అని లోకోక్తి. అందుకనే బాల్యం నుండి సనాతన ధర్మాన్ని, విలువలను పుణికిపుచ్చుకునేలా బాలవికాస్ తరగతులను మనకు ప్రసాదించారు.

స్వామి తమవద్దకు వచ్చినవారందరికీ ‘మీరు దివ్యాత్మ స్వరూపులు’ అని గుర్తుచేస్తారు. దైవంతో ఏకత్వానుభూతిని పొందడమే మానవ జన్మ లక్ష్యమని సూరిపోస్తారు. ‘తండ్రి హరి చేరుమనెడి తండ్రి తండ్రి’ అంటాడు ప్రహ్లాదుడు. అయితే, మన తండ్రి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు మరో అడుగు ముందుకు వేసి, హరిని చేరడం కాదు, “స్వస్వరూప జ్ఞానం పొంది మీరే దైవంగా మారాలి” అని ఉద్బోధిస్తున్నారు. స్వామి చూపిన బాటలో పయనించడమే మనం స్వామికి చేయవలసిన అర్చన. P

యు.ఎస్.ఎ.:

2015 ఏప్రిల్ 17 నుండి 19వ తేదీవరకు ఓర్లాండ్, ఫ్లోరిడాలో జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల ప్రపంచ సమ్మేళన సన్నాహక శిబిరంలో కెనడా, ఇజ్రాయల్, వెస్టిండీస్ మరియు యు.ఎస్.ఎ.లకు చెందిన 400మంది సత్యసాయి భక్తులు పాల్గొన్నారు.

ప్రపంచ సమ్మేళన సన్నాహక శిబిరం

సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ సీనియర్ నాయకులు ప్రేమ, నిస్వార్థ సేవ అనే అంశాలపై భగవాన్ సందేశాన్ని వివరించారు. 2014, 2015 సంవత్సరాలలో సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ నిర్వహించిన కార్యకలాపాలపై ఒక నివేదిక సమర్పించారు. 2016 జూలైలో ప్రశాంతి నిలయంలో జరుగనున్న అంతర్జాతీయ యువజనోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని సాయి యువత నిర్వహిస్తున్న ఆధ్యాత్మిక సేవా కార్యక్రమాలలోని కొన్ని ముఖ్యాంశాలను తెలియజేశారు. 1960వ దశకంలో యు.ఎస్.ఎ.లో

5 సత్యసాయి కేంద్రం ఏర్పాటుకావడం మొదలుకొని

నేటివరకు సత్యసాయి సంస్థ, జోన్ 1 సాధించిన ప్రగతి, సమాజంలో పొందిన గుర్తింపు, నిర్వహిస్తున్న విద్య, వైద్య, ఆధ్యాత్మిక సేవాకార్యక్రమాలపై ఏర్పాటుచేసిన చిత్రప్రదర్శన అందరినీ ఆకట్టుకొన్నది.

లావ్ పీపుల్స్ డెమోక్రటిక్ రిపబ్లిక్:

సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థవారు డక్ ఫంగ్ జిల్లాలో నిరుపేదలు నివసించే మూడు కుగ్రామాలలో ప్రభుత్వ సహకారంతో 2015 మార్చి 19 నుండి మార్చి 21 వరకు ఉచిత వైద్య శిబిరాలను నిర్వహించి 841 మందికి సేవలందించారు. శిబిరానికి రాలేని రోగులవద్దకు డాక్టర్లే స్వయంగా వెళ్లి చికిత్స అందించారు. ఆరోగ్య పరిస్థితి విషమంగా ఉన్న రోగులను లాప్స్ లోని ఉన్నత వైద్యసంస్థలలో చేర్పించి వారికి తగిన సహాయం అందించే

నిరుపేదలకు వైద్య సేవలు

ఏర్పాటు చేశారు. త్రాగునీటి నాణ్యత, పరిసరాల పారిశుధ్యం, వ్యక్తిగత పరిశుభ్రతలపై అవగాహన పెంపొందించే కరపత్రాలను ఈ వైద్యశిబిరాలవద్ద పంచిపెట్టారు. మలముద్వారా వ్యాపించే వ్యాధులను నిరోధించే ప్రయత్నంలో భాగంగా మూడు గ్రామాలలోని పనివాళ్ళకు శాస్త్రీయ మరుగుదొడ్ల నిర్మాణంలో శిక్షణ ఇచ్చారు. సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ ఈ మూడు గ్రామాలలో నిర్మించదలపెట్టిన శాస్త్రీయ మరుగుదొడ్ల వలన 1200 మందికి ప్రయోజనం చేకూరుతుంది.

ఎల్ సాల్వడార్:

2015 ఏప్రిల్ నెలలో సత్యసాయి కేంద్రంవారు సాన్ సాల్వడార్లో నిర్వహించిన మూడు రోజుల ఆధ్యాత్మిక శిబిరంలో ఏనుక్రిస్తు మరియు శ్రీ సత్యసాయి భగవానుల దివ్య జీవిత సందేశాలనుగురించి చర్చాగోష్టి జరిపారు. ప్రతినిధులు ప్రతి రోజు నామసంకీర్తన, గాయత్రీ మంత్రోచ్ఛారణ, జ్యోతి ధ్యానములలో పాల్గొన్నారు. సత్యసాయి యువతకు మరియు సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ విద్యార్థులకు ప్రత్యేక కార్యక్రమాలను ఏర్పాటు చేశారు.

సాన్ సాల్వడార్లో ఆధ్యాత్మిక శిబిరం

సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హ్యూమన్ వేల్ఫేర్స్కు చెందిన బోధకులు సాన్ సాల్వడార్లో 30 మంది అధ్యాపకులకు విలువల ఆధారిత విద్యాబోధనలో ఇచ్చిన శిక్షణ సత్ఫలితాలను సాధించిన నేపథ్యంలో ప్రభుత్వంవారు దేశంలోని టీచర్లందరికీ మానవతా విలువలలో శిక్షణ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించవలసిందిగా సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ని కోరడం జరిగింది.

సనాతన సారథి, సెప్టెంబరు 2015

రష్యా:

2015 మే 4వ తేదీనుండి 7వ తేదీవరకు జోన్ 8 దేశాల వార్షిక సమావేశము మరియు ప్రపంచ సమ్మేళన సన్నాహక శిబిరము సెయింట్ పీటర్స్ బర్గ్ కి సమీపంలో నిర్వహింపబడింది. అజర్ బైజాన్, బెలారస్, కజాకిస్తాన్,

సమ్మేళనానికి హాజరైన ప్రతినిధులు

కిర్గిస్తాన్, మాల్దోవా, రష్యా, ఉక్రెన్ మరియు ఉజ్బెకిస్తాన్లలోని 57 సత్యసాయి కేంద్రాలకు చెందిన 200మంది సభ్యులు ఇందులో పాల్గొన్నారు. ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ యురోపియన్ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ అనుబంధ శాఖ నొకదానిని రష్యాలో ఏర్పాటుచేయనున్నట్లు ఈసందర్భంగా ప్రకటించారు. మే 5, 6 తేదీలలో భక్తి సంగీత కార్యక్రమాలను, సెయింట్ ప్రొకోపియోస్ జీవితంపై ఒక నాటికను ప్రదర్శించారు.

కొలంబియా:

ఫూన్ జలోని సత్యసాయి స్కూల్లో ప్రాథమిక విద్యా బోధనను అనుమతిస్తూ ప్రభుత్వం లైసెన్సు మంజూరు చేసింది. ఈ సందర్భంగా 2015 ఏప్రిల్ 26వ తేదీన విద్యార్థులు, వారి తల్లిదండ్రులు మరియు పాఠశాల సిబ్బంది సత్యసాయి భక్తులతో కలసి సమావేశమై స్వామికి కృతజ్ఞతాభివందనములు సమర్పించారు.

అదేరోజున క్రొత్త స్కూలు భవనానికి శంకుస్థాపన జరిగింది. 200 మంది విద్యార్థులు చదువుకోవడానికి వీలుకల్పించే ఈ స్కూలు భవన నిర్మాణం ఒక సంవత్సరంలోగా పూర్తి కాగలదు.

- శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్

నీ ప్రేమే మా శక్తి, ముక్తి సాయికృష్ణా!

సాయి శ్రీనివాస

నీ నాట్యము ఆగదు,
నీ సత్యము వీడదు
ప్రతి క్షణము ప్రతి జీవంలో శ్వాసగా నీవే నర్తిస్తూ
ప్రతి అణువులో నీవే అందరికీ దర్శనమిస్తూ
కాలమంతా నీవై సంపూర్ణంగా నిండియున్నావు
తలపులన్నీ నీవే నిత్య నిరంతరం ఏలుచున్నావు
సత్యసాయి కృష్ణా, విశ్వరాజా!
విశ్వమే నీ ఆకారమై ఎన్నెన్ని వింతల్ని చూపుతున్నావు!
ప్రతి జీవమూ నీ రూపమై ఎంతటి ప్రేమను కురిపిస్తున్నావు!
నీ సాహచర్యంతో సర్వం దివ్యంగా మారిపోయింది
నీ స్నేహంతో లోకమే సుందరానంద వనంగా కనిపిస్తుంది
రేపటి మీద మాలో భయం లేకుండా చేశావు
నిరర్థకమైన కోర్కెలన్నీ మాలోనుండి తొలగించావు
నిన్ను తృప్తిపరచడంలోనే ఇక మాకు ప్రశాంతి
నీకు నచ్చే కార్యాలు చేయడంలోనే మాకు విశ్రాంతి
సత్య స్థాపనే నీ లక్ష్యంగా మమ్ము నడిపిస్తున్నావు
విశ్వశాంతే మా జీవన యజ్ఞంగా అడుగులు వేయిస్తున్నావు
ప్రతి జీవం ఇక నీ ఉనికిలో తరించాలి
ప్రతి ప్రాణి నీ దివ్యప్రేమలో పరవశించాలి
ప్రతి అంతరంగం అమృతమయంగా మారిపోవాలి
ప్రతి హృదయాన ప్రశాంతి జల్లులు వర్షించాలి
భేదములేని ఏకాత్మభావంతోనే అది సాధ్యమని తెలిపి
'నేను-నాది' నుంచి 'మనము-మనది'కి లోకాన్ని మారుస్తున్నావు
ప్రతి చిత్తంలోనూ వ్యాపించి నీ సారథ్యాన్ని కొనసాగిస్తున్నావు
సత్యసాయి కృష్ణా! నీ ప్రేమే మా శక్తి
అదే చివరికి మా ముక్తి
నీలోనే నీతోనే నీ కొరకే జీవింపనివ్వు
ఓనాడు అప్రయత్నంగా నీలో ఐక్యం కానివ్వు

ఉషా స్వప్నం

అస్సాం సాయి భక్తులు జులై 13వ తేదీన సాయం వేళలో సాయికుల్వంట్ హాలులో 'ఉషా స్వప్నం' నృత్య నాటికను సమర్పించారు. ఈ నాటికకు కీ॥శే॥ జ్యోతి ప్రసాద్ అగర్వాలా రచన ఆధారం. బాణాసురుని కుమార్తె ఉషకు, శ్రీకృష్ణుని మనుమడు అనిరుద్ధునికి మధ్య జరిగిన ప్రణయగాథగా జన సామాన్యంలో ప్రచారంలో ఉన్నా ఇది మంచికి, చెడుకు మధ్య జరిగే ఘర్షణలో దైవానుగ్రహంతో మంచి విజయాన్ని సాధిస్తుందని ధ్రువపరుస్తున్నది. అసుర కుటుంబంలో జన్మించిన ఉషను దేవీ భక్తురాలిగా చిత్రించడంద్వారా పరిస్థితులు ప్రతికూలంగా ఉన్నా దీక్షతో దైవత్వానికి చేరువ కావచ్చునన్న సందేశాన్నిచ్చారు.

అస్సాంలోని తేజ్‌పూర్ (అనాటి సోనిట్‌పూర్) ప్రాంతాన్ని బాణాసురుడు పరిపాలించేవాడు. ఉషను బాణాసురుడు అగ్ని రక్షణ వలయంగా ఉన్న భవంతిలో ఉంచుతాడు. దేవీ భక్తురాలైన ఉషకు దేవి స్వప్న దర్శన మిచ్చి ఆమెకు త్వరలో అందాల రాకుమారుడు భర్తగా లభిస్తాడని తెలియజేస్తుంది. మంత్రి కుమార్తె చిత్రలేఖ సహాయంతో ఉష శ్రీకృష్ణుని మనుమడైన అనిరుద్ధుడే తాను స్వప్నంలో చూచిన రాకుమారుడని నిర్ధారించుకుంటుంది. చిత్రలేఖ తన ఇంద్రజాల విద్యతో అనిరుద్ధుని ఉషయొక్క భవంతిలోకి తీసుకువస్తుంది. వారి పరిణయంతో నాటిక ముగుస్తుంది.

ఈ నాటిక కథావస్తువు ప్రేక్షకులకు సుపరిచితమైనది అయినా పాటలు, నృత్యాలు కథా గమనానికి విశిష్టతను చేకూర్చాయి.

జులై 14వ తేదీన అస్సాం భక్తులు ఆ రాష్ట్ర సంస్కృతిని పాటల రూపంలో, సంప్రదాయ నృత్యాల రూపంలో ఆవిష్కరించారు. కాలాన్ని వ్యర్థం చేయడం జీవితాన్ని వ్యర్థం చేయడమే అన్న సందేశాన్ని ఈ సాంస్కృతిక కార్యక్రమం ప్రస్ఫుటంగా తెలియజేసింది. ఈ ప్రదర్శనకు ముందు అస్సాం భక్తులు శివస్తుతిని పఠించి, దేశభక్తి గీతమైన 'వందే మాతరం'ను పాడారు.

సత్యం శివం సుందరం

రంజాన్ పర్వదినమైన జులై 18వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ ప్రథమ సంవత్సర విద్యార్థులు 'సత్యం శివం సుందరం' నాటికను సమర్పించారు. ఎన్నో ఇతివృత్తాల సమాహారమైన ఈ నాటికకు భగవాన్ బాబావారి చిన్నకథలు, ఉపన్యాసాలు ఆధారం. సత్యాన్ని, ధర్మాన్ని అనుసరించడం, స్వార్థ రహిత ప్రేమ, దైవనామాన్ని స్మరిస్తూ దైవకార్యంలో ప్రవేశించడం, అనన్య భక్తి ఈ నాటికలోని అంశాలు. రంజాన్‌ను పురస్కరించుకొని పాత్రధారులు నమాజ్ చేసేటప్పుడు పుట్టపర్తి ముస్లిం సోదరులు కూడా వారితో కలసి నమాజ్ చేశారు.

ఆషాఢి ఉత్సవం

ఆషాఢ ఏకాదశికి ముందు రోజయిన జులై 26వ తేదీన ఉదయం సాయికుల్వంట్ హాలులో మహారాష్ట్ర, గోవా సాయి భక్తులు వేదప్రవచనం చేశారు. అనంతరం బాలవికాస్ పూర్వ విద్యార్థిని ప్రయాల్ సాథి అభంగాలను, భజన పాటలను పాడారు.

జులై 26వ తేదీన సాయంకాలం ముంబై బాలవికాస్ బాలులు 'వాట్సప్' నాటికద్వారా సాంకేతిక పరికరాల మితిమీరిన వినియోగమువలన ఆధునిక మానవుడు ఏవిధంగా దుర్గతి పాలవుతున్నాడో తెలియజేశారు. మొబైల్ ఫోన్లలో 'వాట్సప్' అప్లికేషన్‌ను అతిగా వినియోగించడం

నేటి యువతలో సర్వసాధారణమైపోయింది. ఈ నాటికలో అనేక సాంకేతిక పదాలను అధ్యాత్మిక విషయాలతో అన్వయించడంతో నాటిక ప్రేక్షకులలో ఆసక్తిని కలిగించింది. శివునిచే ప్రేరేపింపబడి గణేశుడు మానవుణ్ణి అతను ఉన్న దుస్థితి నుంచి రక్షించటానికి భూమిపైకి 'గాడ్ జాబ్స్' వేషంలో వస్తాడు. 'ఓన్నీ యూ' (నీవు మాత్రమే) అనే కాస్మిక్ యూజర్నేమ్ (విశ్వవినియోగదారుని పేరు)ను మరియు 'సోహం' అనే పాస్‌వర్డ్ (వినియోగించే వ్యక్తికి మాత్రమే తెలిసిన పదము)ను ఉపయోగించి మానవుడు 'సాయి సుప్రీమ్'తో అనుసంధానము గావించుకోవచ్చునని తెలియజేస్తాడు. 'సోహం శాంతి ధామం.... సోహం జ్యోతి రూపం... సోహం పరబ్రహ్మ స్వరూపం' పాట ఈ నాటికకు ముగింపు.

మహారాష్ట్రలోని పాండురంగ విఠల్ భక్తులు ఆషాఢ మాసంలో అనుసరించే వర్షారీ సంప్రదాయం ఒరవడిలో వందలాది మహారాష్ట్ర సాయి భక్తులు సంకీర్తన చేస్తూ ప్రశాంతి నిలయం చేరి జులై 27వ తేదీన ఉదయం సాయి కుల్వంత్ హాలులోకి ప్రవేశించారు. అనంతరం శాస్త్రీయ గాత్ర సంగీత విద్వాంసులు స్వరాధిష్ భరత్ బాల్‌వల్లి పాండురంగ విఠల్‌ను కీర్తిస్తూ గానం చేశారు.

ఆరోజున సాయం వేళలో మహారాష్ట్ర కొల్హాపూర్ జిల్లా బాలవికాస్ బాలలు 'సంత్ జానాబాయి' నృత్య నాటికను సమర్పించారు. పిన్న వయస్సులోనే మధుర ప్రేమ భక్తితో పునీతమైన జానాబాయి పాండురంగనిపై అభంగాలను వ్రాయడం ప్రారంభిస్తుంది. ఆ భావ పటిమ వెనుకనున్న పవిత్రతకు స్పందించి పాండురంగడే అసంపూర్తిగా ఉన్న అభంగాలను పూర్తిచేయడం ప్రారంభిస్తాడు. ఈవిషయాన్ని గ్రహించిన సంత్ జ్ఞానదేవ్‌తో పాండురంగడు ఆ అభంగాలను పఠించినవారికి తన ఆశీస్సులుంటాయని, వారిని ఈతిబాధలనుండి రక్షిస్తానని ప్రకటిస్తాడు. కొంతకాలానికి పాండురంగని అనుగ్రహంతో జానాబాయి జీవన్ముక్తరాలవుతుంది.

జులై 28, 29 తేదీలలో మణిపూర్ బాలవికాస్ బాలలు స్వామి సన్నిధిలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. జులై 28వ తేదీన మణిపూర్‌లో

'తాగల్ జగోయ్' నృత్యంలో ఒక దృశ్యం

ప్రాచుర్యంలో ఉన్న లాల్‌హరోబ్ పండుగరోజున ప్రదర్శించే మైబిస్ నృత్యాన్ని సమర్పించారు.

జులై 29వ తేదీన మణిపూర్ బాలవికాస్ బాలలు ప్రదర్శించిన 'తాగల్ జగోయ్' విశ్వావిర్భావానికి నాట్యరూపం. బాలలు ధవళ వస్త్రాలను, నడుముపై పసుపు రంగు పట్టీలను ధరించి మెడలో పూలమాలలతో మణిపూర్ డ్రమ్స్‌వాదనకు అనుగుణంగా నర్తించారు. తదుపరి రాధాకృష్ణుల మధ్య గల దివ్యప్రేమ బంధాన్ని మణిపూర్ శాస్త్రీయ నృత్యంగా ఆవిష్కరించారు.

నిత్యమూ అలజడులతో, తరచూ కర్ఫ్యాలతో సతమతమవుతున్న మణిపూర్‌లోని వివిధ ప్రదేశాలనుండి బాలలను ఒకచోట చేర్చి రిహార్సల్స్ చేయించడం ఎంతో శ్రమతో కూడిన పని. అయినా ఆ బాలలకు, అధ్యాపకులకు స్వామిపై ఉన్న భక్తికి స్వామి అనుగ్రహం తోడై వారిని అన్ని అవరోధాలను అధిగమించేటట్లు చేసి, స్వామి సన్నిధిలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించడానికి దోహదపడింది.

నర్సింగ్ విద్యార్థినుల సంగీత కార్యక్రమం

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, వైట్‌ఫీల్డ్ నర్సింగ్ కళాశాలలో విద్యను పూర్తి చేసుకుంటున్న విద్యార్థినులు స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ జులై 30వ తేదీన ఉదయం సాయి కుల్వంత్ హాలులో సంకీర్తన చేశారు.

అంతర్జాతీయ సాయిసంస్థల కార్యక్రమం

జులై 30వ తేదీన సాయం సమయంలో ఆర్జెంటైనా సాయి సంస్థలో గత 30 సంవత్సరాలుగా సేవలను అందిస్తున్న శ్రీ లియోనార్డో గుట్టర్ ప్రసంగంతో కార్యక్రమం ప్రారంభమైంది. శ్రీ గుట్టర్ మన నిజ తత్వాన్ని తెలుసుకోవడానికి ఎన్నో వేల సంవత్సరాలుగా చేస్తున్న కృషి ఫలితంగా మనం భగవాన్ బాబావారి దివ్య సన్నిధికి రాగలిగాము అన్నారు. సాయి సందేశాన్ని ప్రపంచవ్యాప్తం చేసే బాధ్యత సాయి భక్తులపై ఉన్నదన్నారు.

అంతర్జాతీయ సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి సాయి భక్తుల లక్ష్యమొక్కటే, తమలో అంతర్దీనంగా ఉన్న దివ్యత్వాన్ని గుర్తించడం, తోటివారు కూడా అట్టి స్థితిని చేరడానికి సహాయపడడం అన్నారు. వీరి ప్రసంగానంతరం అంతర్జాతీయ సాయిసంస్థలు చేపట్టిన సహాయ కార్యక్రమాల లఘుచిత్రాన్ని ప్రదర్శించారు. తదుపరి, మలేషియా సత్యసాయి క్వయర్ బృందమువారు ప్రశాంతి భజనలను, ఇంగ్లీషు మరియు మండారీన్ భాషలలో భక్తి గీతాలను వినిపించారు.

గురుపూర్ణిమ

జులై 31వ తేదీన ఉదయం గురుపూర్ణిమ మహోత్సవం శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థుల వేదపఠనంతో, బృండువాదనతో ప్రారంభమైంది. తదుపరి, సాయి విద్యార్థులు గురుపాదుకా స్తోత్రమును పఠించి భక్తి గీతాలను ఆలపించారు.

సంకీర్తనానంతరం శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల దేశీయ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య తమ ప్రసంగంలో షరతులు లేని ప్రేమతత్వమే భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధముల సారము అన్నారు.

తదుపరి గ్రీన్ దేశములో శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలలో సేవలనందిస్తున్న శ్రీ జార్జ్ బెబెడెలిస్ సర్వోత్కృష్టమైన సత్యాన్ని గ్రహించడంపట్ల ఆకాంక్షనుగురించి మాట్లాడుతూ తెలుగు పద్యాలను, సంస్కృత శ్లోకాలను ఉటంకించారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్య సందేశంలో భగవాన్ బాబావారు సాధనగురించి, నవవిధ భక్తినిగురించి మాట్లాడారు. అజ్ఞానంతో మానవుడు కాలాన్ని వృథా చేస్తున్నాడన్నారు. భగవంతుడు కాలస్వరూపుడు, కాలాతీతుడు, కాలము భగవంతుని అధీనంలో ఉంటుంది అన్నారు. మానవుడు కష్టమునుండి నేర్చుకున్న విచక్షణ శాశ్వతంగా నిలిచిపోతుందని, కుంతి శ్రీకృష్ణుని తనకు కష్టాలనే ప్రసాదించుమని కోరిందని చెప్పారు.

ఆరోజు సాయంకాలం శ్రీ సురేశ్ వాడ్కర్ గురువులకు గురువైన శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిని కీర్తిస్తూ, “ఓంకార స్వరూప సద్గురు సమర్థ పాటతో ప్రారంభించి పలు భక్తిగీతాలను ఆలపించారు.

కార్యక్రమంలో చివరిగా స్వామి దివ్యస్వరంలో ‘వహే గురు వహే గురు’ పాటను ప్రసారం చేశారు.

- దివి చతుర్వేది

అపకారికి ఉపకారము

శ్లో॥ ఉపకారిషు య స్సాధుః సాధుత్వే తస్య కో గుణః

అపకారిషు య స్సాధుః న సాధు స్సద్భి రుచ్యతే

తనకుపకారము చేసినవారియెడ మంచిగా ఉండువాని మంచితనము ఏమి మంచితనము?! అట్లుగాక, అపకారము చేసినవారికి ఉపకారము చేసినవాడే సాధువని ఉత్తములు చెబుతారు. (హంచతంత్రం)

వేషానికి తగిన ప్రవర్తన

పేరుప్రఖ్యాతులు గల నటుడు, నాట్యకళాకారుడు అయిన ఒక వ్యక్తి, దేశ దేశాలు తిరిగి తన ప్రతిభతో ధనము సంపాదించేవాడు.

ఒకసారి రాజ సభలోకి సన్యాసి వేషము ధరించి ప్రవేశించాడు. రాజుగారు అతనిని ఎంతో గౌరవించి, ఉచితాసనముపై కూర్చుండబెట్టి, కొంతసేపు ఆధ్యాత్మిక విషయాలగురించి ప్రశ్నించారు.

ఆ సన్యాసి వేషధారి రాజుగారి ప్రశ్నలన్నింటికి ఎంతో నేర్పుతో, ఓర్పుతో జవాబులందించి తన తత్త్వజ్ఞానమును ప్రకటించుకున్నాడు.

రాజు అతనిని సత్కరించాలని మంత్రిని పిలిచి ఒక పళ్లెము నిండా బంగారు నాణెములను ఆ సన్యాసికి యివ్వమని ఆజ్ఞాపించాడు. కానీ, సన్యాసి ఆ ధనమును స్వీకరించక తిరస్కరించాడు. సర్వసంగ పరిత్యాగియైన తాను ధన కనక వస్తు వాహనాదుల పట్ల వ్యాయోహము చెందగూడదని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

మరుసటి రోజు ఆ నటుడు ఒక నర్తకి రూపంలో రాజ దర్బారులోకి ప్రవేశించాడు. శాస్త్రీయంగా నృత్య కళను ప్రదర్శించి సభాసదులను మెప్పించాడు.

రాజుగారు అతనికి బహుమానంగా ఒక పళ్లెము నిండా బంగారు నాణెములివ్వమని మంత్రికి చెప్పాడు. ఆ నర్తకి వేషధారి తన ప్రతిభకు తగినంత ప్రతిఫలం కాదని ఆ బహుమతిని నిరాకరించాడు.

రాజుగారు ఆ వ్యక్తి కంఠస్వరమును గుర్తించి, “మీరెవరో గుర్తించాను. నిన్నటిదినము మేమిచ్చిన కానుక తిరస్కరించి, యీ దినము ఆ కానుక చాలదని అంటున్నారు. దీనికి కారణం తెలుసుకోవచ్చునా?” అన్నారు. ఆ వ్యక్తి, “రాజా! నిన్న నేను సన్యాసి వేషంలో వచ్చాను. ఆ పాత్రకు తగిన ప్రవర్తనను, వైరాగ్యాన్ని ప్రకటించాను. ఈ దినము నర్తకి వేషంలో వచ్చాను.

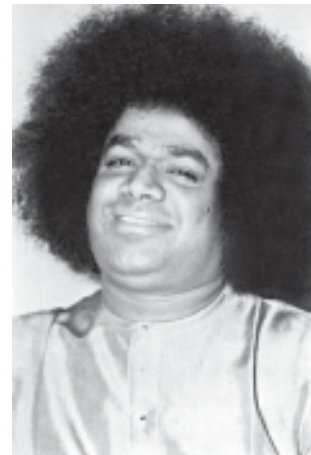
నృత్యం చేసి ధనము సంపాదించడం నా జీవనోపాధి. నా ప్రతిభకు తగినంత ధనమును కోరడం నా వృత్తి ధర్మం కదా!” అని పలికాడు.

పాత్ర ననుసరించి పాత్రత. మీరు మానవ వేషం ధరించి ఈ భూమిపైకి వచ్చారు. కాబట్టి, మీ ప్రవర్తన మానవత్వాన్ని నిరూపించేదిగా ఉండాలి. - బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

ఆధ్యాత్మిక సాధనే మార్గం

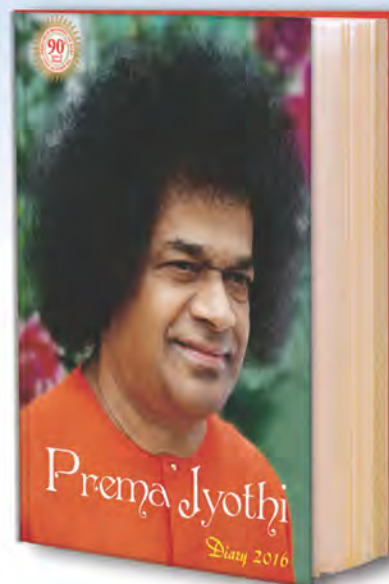
ఈనాటి మానవుని మనస్సు ఎప్పుడూ బంధన చేకూర్చే ప్రపంచమువైపుకే పోతుందికాని, బంధ విమోచనము కలిగించే ఆధ్యాత్మికతవైపు పోవటం లేదు. ఈ జగత్తులో మనము అనుభవించేదంతా అసత్యం, అశాశ్వతం. ఆత్మ ఒక్కటే సత్యం, నిత్యం. ఆత్మకి ప్రతిబింబమైన ఈ జగత్తు మిథ్య, అసత్యం. మనస్సు సులభంగా లభ్యమయ్యే ప్రాపంచికమైన భోగ భాగ్య సుఖములవైపు పరిగెడుతుంది కాని, మానవ జీవిత పరమావధి, సత్యం నిత్యం ఆనందం అయిన ఆత్మతత్త్వమువైపు సులభంగా పోదు. అందుకే మానవుడు సత్యాన్వేషణ జరిపి శీఘ్రంగా ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ప్రవేశించాలి.

- బాబా

PREMA JYOTHI – DIARY 2016

We are pleased to inform that the much awaited Diary 2016 "Prema Jyothi" is available for sale. It contains in a nutshell Bhagavan's divine life and mission, and His humanitarian activities. Specifications of the diary are: 14.7 x 20.6 cms; shrink wrapped, multi-coloured wrapper with gold foiling, artwork, spot lamination and knurling, with curved binding and page marker. It has 422 pages of which 30 pages contain beautiful multi-coloured pictures of Bhagavan, Mandir, Poornachandra Auditorium and Maha Samadhi apart from 8 pages of multi-coloured text, all in 130 gsm art paper; it has over 300 divine sayings of Bhagavan.

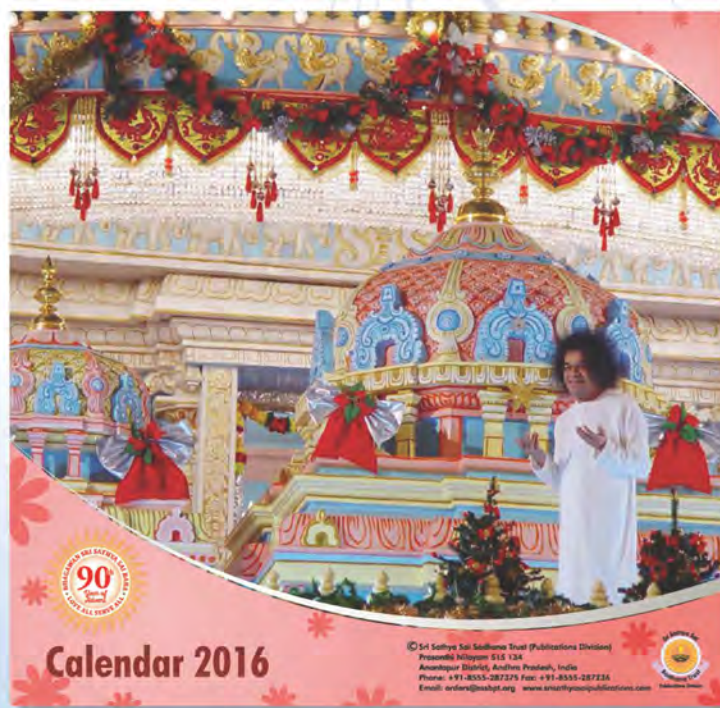
Kindly send your orders at the earliest by email to orders@sssbpt.org or by post to the convener, Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam 515134, Andhra Pradesh, India. "Account Payee" Cheques drawn favouring "Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division" must be sent with the orders. **MINIMUM ORDER FOR SINGLE ADDRESS IS 5 DIARIES.** Please avoid last minute rush. All the diary rates below are inclusive of postage.

Overseas – regd. Airmail BOOK POST						India – regd. BOOK POST					
5	6	7	8	9	Units	5	6	7	8	9	10
2320	2710	3285	3675	4065	RUPEES	680	810	940	1100	1225	1355
2	2	3	3	3	Packets	1	1	1	2	2	2
Additional ONE diary Rs.575						Additional ONE diary Rs.160					

CALENDARS 2016

1) Wall Calendar 2016 W1 11" x 17" 4 Sheets Rs 15/- each. 2) Wall Calendar 2016 book type (with additional photos of Divine Darshans) 11 x 22.7 Sheets Rs 45/- each. 3) Table Calendar 2016 (with additional photos of Bhagavan's creations) 8.25"x 8.50" 13 sheets. Rs 55/- each. **ORDER MINIMUM QUANTITY** for single address is 5 calendars. 4) Set of above three calendars one each Rs 115/-. 5) Pocket Book Calendar 2016 2.8" x 4.5" (8 Sh. 32 P.) Rs 5/- each. Minimum order quantity 10. For placing your orders, please email to orders@sssbpt.org or visit our website

www.srisathyasaipublications.com. For all the above POSTAGE is EXTRA. Please avoid last minute rush and book your orders early.

Date of Publication 23rd August

శ్రీ రాహుల్ గాంధీ దివ్య సమాధిని దర్శించిన దృశ్యం

ఆషాఢి ఉత్సవం

సాయి విద్యార్థుల రంజాన్ కార్యక్రమం

నమస్కారము

చేతులు జోడించి భగవంతునికి నమస్కరిస్తారు. నమస్కారమంటే ఏమిటి? ఐదు కర్మేంద్రియములు, ఐదు జ్ఞానేంద్రియములు భగవంతునికి అర్పించటమే. 'న మ' అంటే 'నాది కాదు' అని అర్థం. అంటే, సర్వం భగవంతునిదే అన్న నిరహంకార భావానికి చిహ్నం నమస్కారం. ఎవరికి నమస్కారం చేసినా చేయకపోయినా మీరు చేసే కర్మలకు మాత్రం నమస్కరించాలి. 'తస్మై నమః కర్మణే', 'ఓ కర్మ దేవతా! నాచేత పవిత్రమైన కర్మను మాత్రమే చేయించు' అని ప్రార్థించటం. ఒక ద్రువివరు కారు స్టార్ట్ చేసే ముందు స్టీరింగుకు నమస్కరిస్తాడు. ఒక నర్తకి నాట్యం చేసే ముందు కాళ్ళకు కట్టుకున్న గజ్జెలకు నమస్కరిస్తుంది. ఈ సంప్రదాయం ఎందుకు పెట్టారు? తను చేసే పనిని ప్రారంభించుటకు ముందుగానే, ఈ కర్మ విజయవంతం అయ్యేలాగున ఆశీర్వాదించు, అని భగవంతుని ప్రార్థించటమే ఆ నమస్కారమునకు అంతరార్థం.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.